Súd:	Okresný súd Skalica
Spisová značka:	5C/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2717203308
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Boris Buľubaš
ECLI:	ECLI:SK:OSSI:2018:2717203308.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v spore žalobcov: I. L. C., L.. XX.XX.XXXX, II. rade P. C., L.. XX.XX.XXXX, III. C. C., L.. XX.XX.XXXX, E. P. J. D. XXXX/XX, XXX XX Y., všetci právne zastúpení: JUDr. Mária Trylčová, advokátka, so sídlom J. Kráľa 738/12, 905 01 Senica, IV. S. C., L.. XX.XX.XXXX, J. B. XX, XXX XX Y., V. C. N., L.. XX.XX.XXXX, J. B. XX, XXX XX Y., obaja zastúpení opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, pracovisko Skalica, Gorkého 2, Skalica, obaja právne zastúpení: JUDr. Mária Trylčová, advokátka, so sídlom J. Kráľa 738/12, 905 01 Senica, proti žalovaným: I. I. L., L.. XX.XX.XXXX, J. XXX XX Y., t. č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, 918 65 Hrnčiarovce nad Parnou, právne zastúpený: JUDr. Ing. Elena Divko, PhD., advokátka, so sídlom Gorkého 1, 909 01 Skalica, II. KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Baltazár Mucska, advokát, so sídlom Vajnorská 55, 831 03 Bratislava, o ochranu osobnosti a o náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný v I. rade a žalovaný v II. rade s ú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni v I. rade sumu 7.500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu poskytnutého plnenia, zaniká povinnosť druhého žalovaného.

II. Žalovaný v I. rade a žalovaný v II. rade s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi v II. rade sumu 7.500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu poskytnutého plnenia, zaniká povinnosť druhého žalovaného.

III. Žalovaný v I. rade a žalovaný v II. rade s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi v III. rade sumu 3.750 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu poskytnutého plnenia, zaniká povinnosť druhého žalovaného.

IV. Žalovaný v I. rade a žalovaný v II. rade s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi v IV. rade sumu 15.000 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu poskytnutého plnenia, zaniká povinnosť druhého žalovaného.

V. Žalovaný v I. rade a žalovaný v II. rade s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi v V. rade sumu 15.000 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu poskytnutého plnenia, zaniká povinnosť druhého žalovaného.

VI. Vo zvyšku súd žalobu žalobcov v I. až V. rade z a m i e t a.

VII. Žalovaný v I. rade a žalovaný v II. rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne uhradiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Skalica titulom súdneho poplatku 2.925,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

VIII. Žiadna zo strán n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou podanou na Okresnom súde Skalica dňa 12.04.2017 domáhali, aby súd uložil žalovanému v I. rade a žalovanému v II. rade povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy a to žalobcom v I. rade až v V. rade vo výške 20.000,- eur každému do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Okrem toho žalobcovia žiadali, aby súd zaviazal žalovaného v I. rade a žalovaného v II. rade povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu žalobcov do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovia odôvodnili svoju žalobu tým, že dňa 14.12.2015 v čase medzi 20.00 hod až 22.00 hod žalovaný v I. rade viedol osobné motorové vozidlo značky Renault Megane, ev. č. D. XXX J., bez vodičského oprávnenia, pod vplyvom alkoholu a spôsobil dopravnú nehodu tak, že vyšiel mimo cestu s vozidlom pri rybníku O. v katastri Mesta D., vozidlo sa prevrátilo na strechu do rybníka, pričom usmrtil dvoch spolucestujúcich, a to P. C., L.. XX.XX.XXXX a C. E., L.. XX.XX.XXXX. Žalovaný z miesta nehody odišiel, nepokúsil sa P.Á. C. a C. E. vyslobodiť z auta, neposkytol im pomoc ani sám, ani nikoho na pomoc neprivolal a títo sa obaja utopili.
P. C., L.. XX.XX.XXXX bol synom žalobkyne v I. rade a žalobcu v II. rade, bratom žalobcu v III. rade a otcom žalobcu v IV. rade a žalobcu v V. rade. P. C., L.. XX.XX.XXXX pred nehodou žil so žalobcami v I. až IV. rade, ako aj so svojou družkou J. N.M., matkou jeho detí v spoločnej domácnosti, v byte patriacom žalobcom v I. a v II. rade. Žalobca v V. rade nebol v čase dopravnej nehody ešte na svete, narodil sa po smrti svojho otca. P. C., L.. XX.XX.XXXX zomrel v dôsledku priameho konania žalovaného v I. rade a to v dôsledku spôsobenej nehody, a v dôsledku toho, že žalovaný v I. rade mu po nehode nepomohol, ani na pomoc bezprostredne po nehode nikoho neprivolal. K smrti P. C. došlo v dôsledku utopenia. Žalobcovia sa domnievajú, že ak by žalovaný v I. rade aspoň vykonal pokus o pomoc spolujazdcom, mohol ich životy zachrániť. Žalovaný v I. rade po nehode, do dnešného dňa, neprejavil voči žalobcom úprimnú ľútosť za to, čo im spôsobil. Naopak, rodina žalovaného v I. rade po tom, ako bol tento uznaný vinným súdnym rozhodnutím, začala na sociálnych sieťach, ale aj cez priame prostriedky komunikácie verbálne útočiť na rodinu zosnulého P.Á. C., L.. XX.XX.XXXX.
Okresný súd Skalica rozsudkom č. k. 6T/158/2016-376 zo dňa 08.03.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.03.2017, rozhodol, že žalovaný v I. rade je vinný, že (bod 1 obžaloby) dňa 14.12.2015 v čase medzi 20.00 hod. až 22.00 hod. napriek tomu, že nie je držiteľom vodičského oprávnenia, ako vodič viedol v stave vylučujúcom spôsobilosť vozidlo zn. Renault Megane, ev. č. D. XXX J. na križovatke miestnych komunikácii pri rybníku O. v k. ú. Mesta D., kedy vyšiel s vozidlom mimo cestu a vozidlo sa prevrátilo na strechu do rybníka, pričom pri tejto dopravnej nehode prišlo k usmrteniu spolujazdcov P. C.Í., L.. XX.XX.XXXX, bytom Y. a C. E., L.. XX.XX.XXXX, bytom Y.Í., utopením, pričom u vodiča I. L. bolo zistené dychovými skúškami dňa 15.12.2015 o 00.37 hod. 0,45 mg alkoholu na liter vydychovaného vzduchu, o 01.21 hod 00,42 mg alkoholu na liter vydychovaného vzduchu a o 02.28 hod. 0,36 mg alkoholu na liter vydychovaného vzduchu, vznikla hmotná škoda na vozidle vo výške 500,- EUR a prišlo k ľahkému zraneniu vodiča I. L. bez potreby lekárskeho ošetrenia. A tiež (v bode 2 obžaloby) dňa 14.12.2015 v čase medzi 20.00 hod až 22.00 hod v katastrálnom území mesta D. v oblasti zv. „rybníky" pri rybníku R6 prechovával v plechovej krabičke čierno bielej farby s nápisom ENERGIT, ktorý mal u seba v zimnej bunde čierno šedej farby bez potlače zn. Youjoy sušené konope (marihuanu), ktoré dňa 21.12.2015 v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi Policajného zboru, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava vypracovanom pod č. p.: PPZ-KEU-BA-EXP-2015/19112 zo dňa 28.01.2016 sa jedná o sušené konope s hmotnosťou 2219 mg, s priemernou koncentráciou 9,7 % hmotnostných THC, obsahujúce 215 mg THC, ktoré množstvo KEÚ PZ považuje za minimálne 7 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom rastlina rodu Cannabis je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok. Teda v bode 1/ obžaloby ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takúto činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, z nedbanlivosti spôsobil smrť dvoch osôb, v bode 2/ obžaloby vo väčšom rozsahu neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú látku, čím spáchal v bode 1/ prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona v bode 2/ prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona a za to bol odsúdený podľa § 149 ods. 5 Trestného zákona s použitím § 36 písm. d), písm. 1) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6

mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obvinený zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. b) Trestného zákona bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 74 ods. 1 Trestného zákona bolo obvinenému uložené ochranné liečenie protitoxikologické ambulantnou formou. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obvinený zaviazaný poškodenému Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s.. Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO; 35 937 874 nahradiť škodu vo výške 30,81 EUR a poškodenému P. C., L.. XX.XX.XXXX, J. Y., D. XXXX/XX nahradiť škodu vo výške 665,08 EUR. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku boli poškodení Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.. Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874 a P. C., L.. XX.XX.XXXX, J. Y., D. XXXX/XX, so zvyškom nárokov na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.
Pozostalí - žalobcovia v I. až V. rade - prežívajú po úmrtí P. C., L.. XX.XX.XXXX utrpenie každodenne, ani plynutie času im neprinieslo žiadnu úľavu. Od roku 2015 neslávia už ani Vianoce, ktoré mali predtým všetci radi. Doma nemali ani vianočný stromček, nedávali si darčeky, Vianoce trávia osamote, najradšej by ich prespali. Ako rodina žili veľmi pospolu. P. C., L.. XX.XX.XXXX s družkou J. N. a mal. S. pol roka pred smrťou žil v spoločnej domácnosti so žalobcami v I. až III. rade. Každý deň boli spolu, rozprávali sa, plánovali, hrali spoločenské hry, chodili s mal. S. všetci do ZOO, do Nákupného centra Max, na ihrisko. Keď niekam P. C., L.. XX.XX.XXXX išiel, aj 3 x volal matke - žalobkyni v I. rade - napr. čo varí, alebo čo budú robiť, keď príde domov. Keď zistili, že žalobkyňa v I. rade má rakovinu, veľmi to syn P. C., L.. XX.XX.XXXX s ňou prežíval, bál sa o ňu. Keď mala lekársky zákrok, nešiel ani do práce, bol veľmi nervózny, počkal s ňou na sanitku, odprevadil ju k nej, doma čakal na informácie. Žalobkyňa v I. rade je na invalidnom dôchodku z dôvodu prekonaného onkologického ochorenia. Žalobca v II. rade pred smrťou syna pracoval - bol živnostník, mal dlhodobú prácu (zákazku) v B.. Od nehody je žalobca v II. rade práceneschopný. P. C., L.. XX.XX.XXXX pred nehodou pracoval, síce v decembri 2015 bol mesiac doma, ale v januári 2016 mal znova nastúpiť u toho istého zamestnávateľa, len dokončili nejaký projekt a mesiac mali prestávku.
Žalobca v III. rade - brat zomrelého a syn žalobcov v I. a v II. rade, navštevoval v čase, keď zomrel jeho brat, základnú školu. Učil sa v škole veľmi dobre, mal na vysvedčení dobré známky, pripravoval sa na stredoškolské vzdelanie s maturitou. Pri testovaní ôsmakov mal výborné výsledky testov. Hlásil sa, a aj zložil skúšky na strednú školu, maturitný odbor. Od decembra 2015 sa všetko zmenilo. Nemá záujem o nič, o školu, o učenie, nerobí si úlohy, je apatický. V škole v dôsledku častej chorobnosti veľa hodín vynechal. K psychiatrovi, ani k psychológovi ísť nechce. Je v puberte a k tomu sa pridala smrť brata, veľmi ťažko to nesie. Vyrovnáva sa s novou životnou situáciou po svojom. Zložil o bratovi pieseň, hudbu aj text. Rodičom to nechcel ani povedať, len mame sa priznal. Pieseň je na internete, má veľmi dobré ohlasy.
Žalobcovi v IV. rade - S. C., ktorý bol v čase smrti otca malý, starí rodičia a matka vysvetlili, že otec už nepríde, že je v nebíčku. S. otcovi rád zapaľuje sviečky, či už doma, alebo na cintoríne. Je však na ňom vidieť, že na otca zabúda, čo je s ohľadom na vek prirodzené. Po smrti otca je veľmi silno fixovaný na matku. Má strach, že ak sa matka vzdiali, už viac ju neuvidí (tak ako odišiel otec a už viac sa nevrátil), musí byť v neustálom kontakte s mamou, vyžaduje si jej prítomnosť.
Žalobca v V. rade - maloletý C. N. sa narodil po smrti otca.
Celá rodina má v súčasnosti ďalší problém. Po odsúdení žalovaného v I. rade sa jeho rodina prostredníctvom internetu, facebooku, sms správ obracia na ich rodinu a tvrdí, že zosnulý P. C., L.. XX.XX.XXXX bol zlý, bol grázel a ich syn má kvôli takémuto človeku sedieť vo väzení. Nie je to však pravda. P. C., L.. XX.XX.XXXX bol slušný človek, nikdy nespôsobil ani len priestupok, staral sa o rodinu a pracoval. Jeho rodina by mohla zazlievať rodine žalovaného v I. rade, čo tento spôsobil, ale nikdy to neurobili. P. C., L.. XX.XX.XXXX má na cintoríne pomník, ktorý dala rodina postaviť po jeho smrti, je tam jeho fotka. Rodina tam chodí niekoľkokrát týždenne, aj cez víkend, aj v týždni, vždy však na narodeniny, meniny, výročia, sviatky. Žalobkyni v I. rade bolo spočiatku veľmi ťažko, keď tam mala ísť. Zle na ňu vplývalo, že jej mladý syn tam leží v hrobe. Žalobca v IV. rade - mal. S. C. tam chodieva s dospelými tiež. Spočiatku sa tešil, že zapáli sviečku pre ocka. Nerozumel tomu, čo znamená smrť otca, tento bol pre neho v nebíčku, nevedel si to predstaviť. Odkedy je na náhrobku fotka P. C.T., L.. XX.XX.XXXX, mal. S. sa pri návštevách cintorína správa inak, je smutný, ako keby aj na neho doliehala skutočnosť, že jeho otec tam leží, akoby si to začal uvedomovať. Žalobkyňa v I. rade a žalobca v II. rade navštevujú po smrti syna pravidelne psychiatra, žalobkyňa v I. rade navštevuje aj psychológa. Obaja berú lieky. Prvé momenty po tom, ako sa o smrti syna dozvedeli, boli extrémne zlé. Ako sa to dozvedeli, musela im byť privolaná rýchla záchranná pomoc. Žalobkyňa v I. rade popisovala, že sa nemohla ani postaviť na nohy, akoby ich mala paralyzované. Potom polícia chcela, aby niekto z rodičov išiel identifikovať

telo P. C., L.. XX.XX.XXXX. Žalobkyňa v I. rade nemohla vôbec ísť, bola si len vedomá toho, že by syna už nikde nepustila, že by sa ho snažila priviesť k životu. Žalobca v II. rade šiel identifikovať telo syna na miesto nehody. Odpadol tam. Po tomto zážitku sa tiež stalo to, že asi po ďalšie štyri mesiace prestal s manželkou a rodinou úplne komunikovať. Vybavil pohreb, potom sa doma posadil k synovej fotke, s nikým sa nerozprával, bol v absolútnej apatii. V dobrom stave nie je doteraz. Rodina žalobcu má problém prežiť každý nasledujúci deň po smrti P. C., L.. XX.XX.XXXX, no obzvlášť zlé sú výročia, sviatky, narodeniny a meniny členov rodiny, rodina zvykla všetko oslavovať, stretať sa, teraz už nie, na oslave by chýbal P.. Najmladší syn P.Š. C., mal. C. N. sa narodil až po smrti svojho otca. Žalobkyni v I. rade a žalobcovi v II. rade, ako jeho starým rodičom, je nesmieme ľúto, že to nevidí P., majú radosť z vnuka, ale zároveň aj cítia bolesť. Všetko, z čoho by sa mohli radovať ohľadom vnukov je zatienené myšlienkou, že to už nezažije P. C., L.. XX.XX.XXXX. Rodina mala vo zvyku stretávať sa vždy po práci doma, sadli si spolu, porozprávali sa, spolu plánovali - čo kúpia, kam pôjdu a podobne. Teraz spolu komunikujú o nevyhnutných veciach, nemajú však žiadne plány do budúcnosti. Všetci nosia fotografiu P. C., L.. XX.XX.XXXX so sebou, aj v mobile, majú ho ako tapetu, aj vytlačené fotky. Žalobkyni v I. rade sa zhoršil zdravotný stav v súvislosti s onkologickým ochorením, v roku 2017 jej našli hrčku v prsníku, je vraj nezhubná, ale je potrebné to monitorovať. Rodina je veriaca, chodia do kostola. Za P. C., L.. XX.XX.XXXX dali slúžiť pravidelné omše, vždy štvrťročne v kostole Sv. Martina v Y., k 14. dňu v mesiaci. Zo skutočnosti uvedených v bode I. žaloby vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX zomrel syn žalobcov v I. a v II. rade, brat žalobcu v III. rade, a otec žalobcov v IV. a V. rade. Žalovaný v I. rade nielen, že spôsobil nehodu, ale neposkytol pomoc spolujazdcom, ani nikoho na pomoc neprivolal. V priamom dôsledku nehody a následného ponechania bez pomoci, P. C., L.. XX.XX.XXXX zomrel, utopil sa.

2. Ako žalovaného v II. rade žalujú poisťovňu, v ktorej bolo poistené motorové vozidlo zn. Renault Megane, ev. č. D. XXX J., ktoré riadil v čase nehody žalovaný v I. rade. Ohľadne tohto vozidla bolo zo strany vlastníka vozidla uzatvorené so žalovaným v II. rade povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle Zákona číslo 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení. Nárok uplatnený žalobcami je krytý týmto poistením. Žalobcovia poukazujú na Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 24.10.2013, T. Y. proti O. G. a J. Y. vec C- 22/12. Judikatúra SD nezaväzuje len sporové strany, ale je záväzná pre všetkých, je prameňom komunitárneho práva. Napriek tomu, že poisťovne sa snažia vykladať tento Rozsudok Súdneho dvora C- 22/12 tak, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu nepokrýva nemajetkovú ujmu v zmysle § 11 a 13 Občianskeho zákonníka, žalobcovia majú za to, že takýto výklad je nesprávny. Poukazujú na znenie výroku, kde sa uvádza, že „náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej". Práve toto podmienenie (ak vnútroštátne právo upravuje) vysvetľujú tak, že v zákone o PZP (povinné zmluvné poistenie) nie je výslovne upravené, že pokrýva aj nemajetkovú ujmu. Poukazujú však na celý text Rozsudku Súdneho dvora C- 22/12, najmä na body 55. až 59. rozsudku, ktoré jednoznačne popierajú taký výklad Rozsudku, aký používajú poisťovne. Eurokomformný výklad pojmu škoda zahŕňa v sebe aj nemajetkovú ujmu bez ohľadu na to, že v Občianskom zákonníku sú tieto dva pojmy rozlíšené a upravené v rôznych častiach Občianskeho zákonníka. Poukázali na Rozsudok súdneho dvora z 06.05.2010 vo vecí C-63/09 Axel Walz proti Clickair SA a tiež na Smernicu Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, Druhú smernicu Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, Tretiu smernicu Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel), ktoré sú v súčasnosti zjednotené Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 209/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. Nemajetková ujma patrí medzi škody, ktoré sa musia hradiť v súlade s vyššie uvedenými smernicami. Zákon číslo 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov predstavuje transpozíciu vyššie uvedených smerníc do právneho poriadku a výklad tohto zákona by sa mal uskutočňovať v súlade so zámermi smerníc. Úhrada nemajetkovej ujmy poisťovňou, s ktorou má žalovaný v 1. rade uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je v súlade so zámerom poskytnúť obetiam

dopravných nehôd a ich blízkym príbuzným účinnú a včasnú ochranu všetkých ich práv (to jest nielen práva na náhradu škody v zmysle vnútroštátneho práva, ale aj práva na náhradu nemajetkovej ujmy), ktoré im priznáva právny poriadok Slovenskej republiky. Vstup poisťovne do právnych vzťahov má zabezpečiť obetiam dopravných nehôd, a ich príbuzným reálnu možnosť domôcť sa súdom priznaných nárokov, najmä za situácie, keď vinník dopravnej nehody je vo väzení a teda nemá dostatočný príjem, alebo prípadne nemá vlastný majetok postačujúci na úhradu prisúdených nárokov. Naše vnútroštátne právo umožňuje rodinným príslušníkom obete dopravnej nehody domáhať sa práva na náhradu nemajetkovej ujmy v § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, náhrada tejto ujmy musí byť krytá povinným zmluvným poistením motorového vozidla. Poukázali tiež na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, najmä na Rozhodnutie III. ÚS 666/2016 zo dňa 11.10.2016, ktoré prikladáme. Napriek tomu, že Najvyšší súd SR ani po vydaní Rozsudku Súdneho dvora C- 22/12 nezmenil svoj právny názor na daný okruh sporov, Ústavný súd Slovenskej republiky jednoznačne potvrdil, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla pokrýva aj nárok pozostalých na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnený v zmysle § 13 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobcovia v I. až V. rade svoj nárok na zaplatenie nemajetkovej škody v peniazoch odôvodňujú usmrtením ich najbližšieho príbuzného P. C., L.. XX.XX.XXXX, za ktoré usmrtenie nesie prvotnú právnu zodpovednosť podFa ust. § 420 Občianskeho zákonníka žalovaný v I. rade. Priznanie uplatneného nároku požadujú žalobcovia v I. až V. rade z titulu neoprávneného zásahu žalovaného v I. rade do práva na ochranu osobnosti žalobcov (práva na súkromie - práva na súkromný a rodinný život), ktorého sa žalobcovia domáhajú vo vlastnom mene a na vlastný účet. Žalobcovia v I. až V. rade si žalobou uplatňujú právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný v I. rade svojim konaním zasiahol trvalo do osobnostných práv žalobcov v I. až V. rade, konkrétne do ich práva na súkromie, ktorého súčasťou je právo na rodinný život. Žalobcovia nenávratne prišli o jednu z najbližších osôb, o syna, brata a otca a nemôžu rozvíjať svoje vzájomné vzťahy s ním. Rešpektovanie súkromného života musí taktiež zahŕňať do určitej miery aj právo vytvárať a rozvíjať vzťahy s ostatnými ľudskými bytosťami (k tomu Rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Niemitz versus Nemecko zo 16.12.1992). Súčasťou súkromného života je bezpochyby život rodinný, zahŕňajúci nielen sociálne, morálne a kultúrne vzťahy medzi najbližšími príbuznými, bez ohľadu na to, či spolu trvale žijú alebo nie, ide napr. tiež o vzťahy medzi vnukmi a prarodičmi alebo medzi dospelými deťmi žijúcimi vo vlastných rodinách a ich rodičmi (k tomu Rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Marckx versus Belgicko z r. 1979). Právo na rodinný život v sebe obsahuje aj právo na realizáciu a rozvíjanie väzieb členov rodiny, medzi ktorými bol hlboký citový vzťah. Následky straty P. C., L.. XX.XX.XXXX budú žalobcovia pociťovať po celý život, predovšetkým v citovej oblasti. Mali medzi sebou výborné vzťahy, existovali medzi nimi silné citové väzby, navzájom si pomáhali. Žalobcovia sa dodnes so smrťou P. C., L.. XX.XX.XXXX, nezmierili a nevyrovnali, chýba im a vždy im chýbať bude. P. C., L.. XX.XX.XXXX, bol neoddeliteľnou súčasťou ich života a mal byť neoddeliteľnou súčasťou života svojho najmladšieho syna C. (avšak zomrel skôr, ako sa najmladší syn narodil). Konaním žalovaného v I. rade došlo k neodčiniteľnej ujme a k deštrukcii rodiny a vôbec k strate interpersonálnych vzťahov žalobcov v 1/ až 5/ rade s P. C., L.. XX.XX.XXXX. Úmrtím P. C., L.. XX.XX.XXXX, bolo jednoznačne fatálnym spôsobom zasiahnuté do práva žalobcov na súkromie a na rodinný život. Žalovaný v 1/ rade neprejavil skutočnú ľútosť nad svojim činom, neospravedlnil sa rodine, neposkytol ani minimálnu finančnú čiastku na zmierenie následkov jeho konania. Domnievame sa, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôže byť dostačujúca, vzhľadom na závažnosť zásahu do práva žalobcov na rodinný život. V konaniach o zaplatenie nemajetkovej škody v peniazoch z titulu neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti určuje v zmysle ust. § 13 ods. 3 OZ, podľa svojej odôvodnenej úvahy, výšku nemajetkovej škody súd. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v sume 20.000,- Eur pre každého člena najbližšej rodiny zomrelého P. C., L.. XX.XX.XXXX, to jest pre rodičov a brata žijúcich v spoločnej domácnosti a pre maloletých synov zomrelého, z dôvodu neoprávneného zásahu do ich práva na súkromie a na rodinný život žalobcovia vychádzali z aktuálnych dostupných súdnych rozhodnutí a judikatúry, v ktorých súdy Slovenskej republiky v prípadoch založených na rovnakom skutkovom základe priznali žalobcom podobné sumy. Súdy v Slovenskej republike, v podobných prípadoch (zásah do osobnostných práv v dôsledku úmrtia pri dopravnej nehode) priznávajú pre jedného pozostalého (manžela/manželku, rodičov, deti, súrodencov) rádovo v desiatkach tisíc EUR (10.000,- EUR, 23.000,- EUR, 40.000,- Eur).

3. K žalobe sa vyjadril aj žalovaný v II. rade a to podaním, doručeným dňa 04.08.2017 Okresnému súdu Skalica. Ten žiadal, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko nemajetkovú ujmu nie je možné priradiť pod žiadny zo zákonodarcom určených nárokov v zmysle z. č. 381/2001 Z. z. o povinnom

zmluvnou poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Okrem toho žalovaný v II. rade uviedol, že v tomto konaní sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcov v celom rozsahu. Pokiaľ ide o eurokonformný výklad, má za to, že nie je možné opierať argumentáciu ani o prekonaný rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (ďalej ako „ESD“) zo dňa 24.10.2013 vo veci C-22/12. V predmetnom vyjadrení si žalovaný v II. rade dovoľuje poukázať na samotné rozhodnutie ESD: Článok 3 ods. I smernice Rady 72/166/EHS z 24.4.l972 o aproximácii právnych predpisov členských Štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti škodu spôsobená motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článok 1 ods. 1 a 2 druhej smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti škodu spôsobená motorovými vozidlami zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, a Článok 1 prvý odsek tretej smernice Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských Štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti škodu spôsobená motorovými vozidlami sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obeti usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej." Žalovaný v II. rade zastáva právny názor, že slovenská právna úprava nezahŕňa právo na ochranu osobnosti a z nej vyplývajúci nárok na náhradu nemajetkovej ujmy pri porušení tohto práva pod náhradu škody, ktorú je možné uplatniť z povinného zmluvného poistenia, a preto dožadovať sa úhrady nemajetkovej ujmy voči Žalovanému v II. rade nie je správne. ESD vo svojom rozsudku správne určil, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenú blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. To znamená, že právom uplatniteľným v konkrétnom prípade, ktorý riešil ESD bolo právo české, ktoré upravuje jednorazové odškodnenie v prípade usmrtenia ako náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu. Uvedené však nie je možné aplikovať v predmetnom konaní, nakoľko slovenská právna úprava pod pojmom Škoda nerozumie nemajetkovú ujmu zmysle § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o PZP má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za nebo nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. V prípade usmrtenia poškodeného majú rodinní príslušníci poškodeného nárok na náhradu nákladov na výživu a nákladov spojených s pohrebom, a to vychádzajúc z ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom a účinnom znení (ďalej ako „Občiansky zákonník"); platného na území Slovenskej republiky. Náhrada nemajetkovej ujmy nespadá pod rozsah poistenia upravený v § 4 vyššie citovaného zákona, a preto žalobca nemá nárok vymáhať túto náhradu od žalovaného v II. rade, a to ani po vydaní rozhodnutia ESD C-22/2012, nakoľko uvedené rozhodnutie je záväzné len inter partes a vzhľadom na odlišné rozhodné právo, ktoré je aplikovateľné v danej veci, ho nemožno použiť ako argumentáciu v tejto prejednávanej veci. Žalovaný v II. rade teda vo výklade a právnom posúdení nároku na nemajetkovú ujmu zastáva i po vydaní rozhodnutia ESD C-22/12 právny názor, že nemajetková ujma nie je krytá z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V tomto kontexte žalovaný v II. rade poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej zo dňa 20.04.2011 sp. zn. 4Cdo/168/2009. Poisťovňa nie je oprávnená rozširovať poistné krytie v protiklade so znením zákona a v rozpore s dlhodobým výkladom pojmu „náhrada škody" (žalovaný v II. rade podotýkal, že uvedené by malo dopad aj na kalkuláciu poistného a celý trh s povinným zmluvným poistením). Z vyššie uvedených dôvodov preto žalovaný v II. rade namietal svoju pasívnu legitimáciu v predmetnom konaní. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti, mal zato, že spoločnosť KOOPERATĽVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group ako poisťovateľ (žalovaný v II. rade), nie je pasívne legitimovaným subjektom v tomto spore z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti. Predmetom poistného krytia nie je nemajetková ujma, čo svojím rozhodnutím potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, pričom uvedené nezmenilo ani rozhodnutie ESD C-22/12. Motorové smernice o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravujú poistné krytie v rámci povinného zmluvného poistenia, pričom spôsob a rozsah náhrady škody upravuje vnútroštátne právo, ktoré nezaraďuje nemajetkovú ujmu pod rozsah poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí i ESD C22/12, tým že rozhodol, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovedností poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo vecí samej.

4. Žalovaný v I. rade prostredníctvom svojho právnemu zástupcu sa k podanej žalobe vyjadril na pojednávaní dňa 26.09.2017. Žiadal celú žalobu zamietnuť pričom žiadal priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Ako dôvod uviedol, že osobám ktoré boli uvedené ako žalobcovia patria len práva podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ďalej má za to, že žalobcovia nemajú právo domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy zásahom do osobnostných práv podľa práva na život proti žalovanému v I. rade ako osôb uvedených v § 15 Občianskeho zákonníka. Ďalej namietal aktívnu vecnú legitimáciu, nakoľko žalobcovia nie sú nositeľmi subjektívnych práv, pretože im prislúcha v rámci osobnosti len právo domáhať sa týchto zásahov podľa § 13 ods. 1. (upustenie, morálna satisfakcia), neprislúcha im požadovať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. K žalobe ďalej uviedol, že žalovaný v I. rade prišiel o svojich kamarátov, jeho trestom je už samotné odsúdenie a taktiež je nutné brať do úvahy tú skutočnosť, že nebohý P. C. aj s C. E., ako druhým spolujazdcom, boli od žalovaného starší, P. C. mal v čase nehody 25 rokov druhý spolujazdec 29 rokov a boli si vedomí toho, že vodič motorového vozidla bol opitý a že nemá vodičský preukaz, je tu preukázaná spoluvina nebohého P. C.. Žalovaného táto skutočnosť mrzí, boli to jeho kamaráti, o ktorých prišiel, no boli si vedomí toho, že si sadajú do vozidla, keď vedeli, že vodič jej pod vplyvom návykovej látky a nemal vodičský preukaz. Tieto skutočnosti by mal súd zohľadniť pri náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch. V prípade, že súd dospeje k názoru, že takýto nárok je opodstatnený a bude rozhodovať o výške nemajetkovej ujmy, musí súd zohľadniť aj skutočnosti, ku ktorým v čase nehody došlo, všetky okolnosti a teda správanie sa nielen žalovaného, ale aj správanie sa nebohých. Pri výške nemajetkovej umy musí zohľadniť aj konanie nielen pôvodcu zásahu, ale aj poškodeného - nebohých. Žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali závažnosť vzniknutej ujmy, nie je podstatné ich objektívne hľadisko, musia preukázať že došlo u nich k ujme, to doposiaľ preukázané nebolo.

5. Súd vykonal dokazovanie žalobou (č.l. 1-13 spisu), vyjadrením žalovaného v II. rade (č.l. 63-67 spisu), vyjadrením žalobcov (č. l. 72-73 spisu), výsluchom strán, výsluchom svedkov, vyjadrením žalobcov (č. l. 156-157 spisu), oznámením Sociálnej poisťovne (č.l. 145a spisu), rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 7Pc/5/2017-34, oboznámením sa s obsahom trestného spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/158/2016, pričom zo spisu prípravného konania pripojeného k uvedenému trestnému spisu sa súd oboznámil s lekárskou správou a znaleckým posudkom (č.l. 109 - 131 trestného spisu), znaleckým posudkom zo spisu z prípravného konania (č. l. 126 trestného spisu), výsluch svedka W. C. (č. l. 55 - 58 trestného spisu), lekárskymi potvrdeniami (č. l. 173 - 175 spisu) a ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

6. Žalobcovia v I. a II. rade sú manželia. Počas manželstva sa im narodili dve deti a to P. C., L.. XX.XX.XXXX a C. C., L.. XX.X.XXXX (žalobca v 3. rade), ktorí s rodičmi býval v spoločnej domácnosti v jednom byte. P. C., L.. XX.XX.XXXX býval u svojich rodičov aj so svojou družkou J. N., s ktorou boli rodičmi dieťaťa - S. C., L.. X.X.XXXX (žalobca v 4. rade) a po úmrtí P.S. C. sa im narodil ešte syn C. N., L.. XX.X.XXXX (žalobca v 5. rade).

7. Zo spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/158/2016 vyplýva, že žalovaný v I. rade bol rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 6T/158/2016-376 zo dňa 08.03.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.03.2017, uznaný vinným zo skutku, že (bod 1 obžaloby) dňa 14.12.2015 v čase medzi 20.00 hod. až 22.00 hod. napriek tomu, že nie je držiteľom vodičského oprávnenia, ako vodič viedol v stave vylučujúcom spôsobilosť vozidlo zn. Renault Megane, ev. č. D. XXX J. na križovatke miestnych komunikácii pri rybníku R6 v k. ú. Mesta D., kedy vyšiel s vozidlom mimo cestu a vozidlo sa prevrátilo na strechu do rybníka, pričom pri tejto dopravnej nehode prišlo k usmrteniu spolujazdcov P. C., L.. XX.XX.XXXX, bytom Y. a C. E., L.. XX.XX.XXXX, bytom Y., utopením, pričom u vodiča I. L. bolo zistené dychovými skúškami dňa 15.12.2015 o 00.37 hod. 0,45 mg alkoholu na liter vydychovaného vzduchu, o 01.21 hod 00,42 mg alkoholu na liter vydychovaného vzduchu a o 02.28 hod. 0,36 mg alkoholu na liter vydychovaného vzduchu, vznikla hmotná škoda na vozidle vo výške 500,- EUR a prišlo k ľahkému zraneniu vodiča I. L. bez potreby lekárskeho ošetrenia. A tiež zo skutku (v bode 2 obžaloby) že dňa 14.12.2015 v čase medzi 20.00 hod až 22.00 hod v katastrálnom území mesta D. v oblasti zv. „rybníky" pri rybníku O. prechovával v plechovej krabičke čierno bielej farby s nápisom ENERGIT, ktorý mal u seba v zimnej bunde čierno šedej farby bez potlače zn. Youjoy sušené konope (marihuanu), ktoré dňa 21.12.2015 v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi Policajného zboru, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava vypracovanom pod č. p.: PPZ-T.-BA-R.-XXXX/XXXXX zo dňa 28.01.2016 sa jedná o sušené konope s hmotnosťou 2219 mg, s priemernou koncentráciou 9,7 % hmotnostných THC, obsahujúce 215 mg THC, ktoré množstvo KEÚ PZ považuje za minimálne 7 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom

rastlina rodu Cannabis je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok.
Teda v bode 1/ obžaloby ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takúto činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, z nedbanlivosti spôsobil smrť dvoch osôb, v bode 2/ obžaloby vo väčšom rozsahu neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú látku, čím spáchal v bode 1/ prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona v bode 2/ prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona.
Za to bol odsúdený podľa § 149 ods. 5 Trestného zákona s použitím § 36 písm. d), písm. 1) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obvinený zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. b) Trestného zákona bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 74 ods. 1 Trestného zákona bolo obvinenému uložené ochranné liečenie protitoxikologické ambulantnou formou. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obvinený zaviazaný poškodenému Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s.. Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO; 35 937 874 nahradiť škodu vo výške 30,81 EUR a poškodenému P. C., L.. XX.XX.XXXX, bytom Y., D. XXXX/XX nahradiť škodu vo výške 665,08 EUR. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku boli poškodení Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.. Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874 a P. C., L.. XX.XX.XXXX, bytom Y., D. XXXX/XX, so zvyškom nárokov na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie. Trest odňatia slobody vykonáva od 8.3.2017, toho času trest vykonáva v ústave pre výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou.

8. Žalobkyňa v I. rade vo svojej výpovedi uviedla, že žalovaného v I. rade pozná z videnia. Jej syn P. C. nemal so žalovaným v I. rade kamarátsky vzťah, stretli sa možno 1 až 2 krát, bolo to kvôli ich vekovému rozdielu. Stratu svojho syna nesie žalovaná v I. rade veľmi ťažko t.j. ona a tiež aj jej manžel a tiež aj ich ďalší syn C. C. (žalobca v III. rade). Po smrti syna P. C. sa život žalobcov obrátil „hore nohami“, predtým žili ako šťastná rodina bez problémov, teraz chodia po psychológoch a prejavuje sa u nich nesústredenosť. Žalobkyňa v I. rade ďalej uviedla, že bolo strašné, keď sa dozvedeli, čo sa ich synovi stalo a tiež, keď musela synovi kupovať truhlu. Žalobcovia sa každý rok tešili na Vianoce a po uvedenej udalosti minulé Vianoce neboli žalobcovia schopní pre deti urobiť stromček. Žalobkyňa v I. rade je onkologický pacient od roku 2013. Najviac pri nej stál jej syn P. C., chodil s ňou po vyšetreniach a dával jej silu, že to dobre dopadne. Psychicky ju veľmi podržal. Nikdy nechcel odísť z bytu žalobcov, aj z toho dôvodu tam býval spolu so svojou družkou J. N. a dieťaťom S. C.. Po smrti P. C. sa narodil v marci chlapček C. N.. Syn žalobkyne v I. rade si prial, aby sa volal tento jeho syn po jeho bratovi - žalobcovi v III. rade, a aby tento bol krstným otcom tohto dieťaťa. Žalobkyňa v I. rade uviedla, že jej P. C. veľmi chýba, najradšej by chceli svojho syna naspať no vie, že sa to nedá. Keď sa táto udalosť stala, žalovaný v I. rade vôbec sa neprišiel ospravedlniť. Celá rodina žalovaného v I. rade písala na Facebooku o synovi žalovanej v I. rade P. C. škaredé veci, v dôsledku čoho podala trestné oznámenie na polícii v Y.. Rodina žalovaného v I. rade žalobcov na Facebooku obťažovali aj psychicky. Syna si pripomínajú stále. Jeho izba doma je rovnako zariadená. Pri jeho fotografii je horiaca sviečka v jeho izbe. Žalobcovia majú jeho fotografie stále aj pri sebe, chodia na cintorín a to každý týždeň, keď je žalovanej v I. rade ťažko, tak si zoberie jeho mikinu a vyplače sa. Od januára 2016 chodí k lekárovi, najprv ju liečil obvodný lekár, ktorý neskôr navrhol liečiť sa aj u psychiatra. Žalobkyňa v I. rade stále chodí k psychiatrovi - MUDr. Radó. Jej vnuk S. C. si svojho otca pamätá, niekedy jej hovorí „toto ma naučil tatino“ pýta sa či sa jeho otec vráti, keď zhasne sviečka v byte hovorí jej, že je treba zapáliť „tatinkovi sviečku“. Žalobkyňa v I. rade poznala všetkých kamarátov svojho syna P. C., preto uviedla, že sa so žalovaným v I. rade stretol jeden alebo dva krát. Ostatných, čo sedeli v aute, žalobkyňa v I. rade poznala t.j. C. E., ktorý je z jej rodiny zo strany manžela. Žalobkyňa v I. rade uviedla, že v deň udalosti bol ich syn spolu s C. E. a s viacerými kamarátmi v Y. v zámku, sedeli a popíjali. Žalobkyňa v I. rade uviedla, že potom tam prišiel na aute žalovaný v I. rade a povedal „Kto sa chce zviesť.“ Nevedela však uviesť kam chceli ísť autom. Keď žalobkyňa v I. rade ochorela v roku 2013, vtedy nenavštevovala psychiatra, vtedy to nepotrebovala. Ako nárok si žalobcovia uplatňujú sumu 20.000,- eur, to je v súčasnosti reálne, ale podľa jej názoru ani 20 miliónov by nevykompenzovalo stratu jej syna.

9. Žalobca v II. rade vo výpovedi uviedol, že aj on chodí k psychiatrovi spolu s manželkou - žalobkyňou v I. rade. Pre žalobcu v II. rade bola najhoršia identifikácia syna, ktorej sa musel podrobiť. Keď prišiel na identifikáciu na D. rybníky bola tam 50 cm vody a jeho syn bol utopený. Keď žalobca v II. rade svojho syna identifikoval, tento už sa nenachádzal v jazere. Žalobca v II. rade je naďalej PN a začiatok PN mal vtedy, ako sa to stalo. Predtým bol zamestnaný, v súčasnosti si však nevie nájsť prácu. Bojí sa o mladšieho syna C. - žalobcu v III. rade, tohto sa bojí púšťať von a syn je stále doma. Keby žalobcovia v I. a v II. rade stratili aj tohto syna, asi by to neprežili, psychicky by sa zrútili. Žalobca v II. rade berie lieky, nevedel si však spomenúť na ich názov, predpísal mu ich lekár MUDr. Radó. Žalobca v II. rade si na syna spomína stále, a to keď je doma, taktiež keď vidí vonku mladých ľudí, tisnú sa mu odo očí slzy. Žalobca v II. rade si často hovorí „takto mohol žiť môj chlapec“. Aj keď trpí, snaží sa nedať najavo svoje city pred manželkou, aby manželku aj syna C. trochu psychicky podržal. So synom mal žalobca v II. rade výborné vzťahy. Syn P.M. C. býval spolu s nimi v byte. Syna videl preto stále, mali spolu citový vzťah. Spolu pracovali aj na jednej pozícii v zamestnaní - VZV - Inteba Malacky. Boli veľmi súdržná rodina. Syn P. C. býval spolu s nimi, lebo nemal svoj byt. Stále považuje za ich nevestu J. N., ktorá s vnúčatami navštevuje žalobcov každý druhý deň a táto s nimi nebýva od júla 2017. Pred smrťou syna táto bývala u nich aj s ich vnukom, ostala u nich bývať aj po smrti syna P. C., aj keď sa narodil ich druhý vnuk. Odišla dočasne bývať ku svojej matke z dôvodu, že tá potrebovala pomoc, keď sa zhoršil zdravotný stav druha jej matky. Žalobca v II. rade sa nevedel vyjadriť k tomu, či jeho syn P. C. bol v čase nehody pod vplyvom alkoholu. Žalobca v II. rade žalovaného v I. rade videl len raz a to asi 3 mesiace pred uvedenou udalosťou. V aute, keď sa stala nehoda sedel okrem jeho syna so žalovaným v I. rade aj W. C. a C. E., ktorí sú jeho rodinní príbuzný. V ten deň v Y. sa schádzalo viacej ľudí, niekedy ich tam bývalo aj 20. Žalobca v II. rade je PN z dôvodu depresií a stále navštevuje psychiatra. PN prerušil asi na mesiac, ale znovu sa mu vrátila depresia. Pred touto udalosťou, keď zomrel jeho syn, žalobca v II. rade psychiatra nikdy nevyhľadal.

10. Žalobca v III. rade vo výpovedi uviedol, že jeho brat bol pre neho vzorom a tiež najlepším kamarátom, nakoľko mu mohol povedať všetko to, čo ho trápilo. Bol jeho jediným bratom, teraz už ostal sám. Jeho strata zanechala pre žalobcu v III. rade veľkú ranu v srdci. P. C. bol talentovaný v hudbe, chcel skladať verše a chcel „repovať“. Toto sa mu však nesplnilo z dôvodu uvedenej udalosti. Žalobca v III. rade s kamarátom O. K., ktorý bol zároveň aj kamarátom jeho brata, založili hudobnú skupinu „O.“ a názov je vlastne nápadom jeho brata. Bratovi aj zložili pieseň, ktorú dali na internet. Vzťahy v rodine sa zmenili tak, že po smrti brata sa žalobca v III. rade snaží rodičov podržať, otec je trochu silnejší, ale mama prejavuje častejšie svoje city a to plačom, všetci cítia veľkú bolesť a brata im už nevráti nič späť. Žalobca v III. rade sa sám vyrovnáva zo smrťou brata, nenavštevuje lekára a svoje pocity zo straty brata dáva do textov piesní. S bratom bol fakticky stále. Chodievali aj spoločne na zábavy a taktiež aj s rodičmi. Brat pracoval s otcom v práci. Keď mali voľno vždy využili čas a trávili spolu „pekné časy“. Bratova družka a jeho deti bývali u žalobcov doma. S bratom chodil žalobca v III. rade spolu von, hrávali futbal a rozprával sa s ním o takých veciach o ktorých sa s nikým nerozprával. Keď išiel žalobca v III. rade niekde von s bratom, tak išli sami dvaja, neboli s nimi ani jeho, ani bratovi kamaráti. Jeho kamarátov nepozná. Nevedel uviesť, s kým bol jeho brat v parku v deň uvedenej udalosti, on tam s ním nebol.

11. Žalovaný v I. rade vo výpovedi uviedol, že čo sa týka sumy, ktorá je v žalobe od neho požadovaná, jedná sa o nemysliteľnú sumu. Je to z dôvodu, že je t.č. vo výkone trestu odňatia slobody. Má dcéru T. L., L.. XX.XX.XXXX, nemá žiadny majetok. Žalovaný v I. rade uviedol, že ľutuje toho čo sa stalo, už s tým nič nespraví. V motorovom vozidle, keď sa stala uvedená udalosť boli vtedy štyria a to: W. C., P. C., C. E. a on. S nebohým P. C. sa poznal asi 5 rokov a boli blízki kamaráti. V deň nehody si s W. C. písal cez internet, že sa stretnú v Y. za OD - Billa. Tam sa aj stretli poobede, boli tam okrem W. C. aj P. C. a C. E.. Odtiaľ išli všetci do OD Lidl a kúpili si alkohol - rum a to jednu fľašu 1,5 l a jednu 7dcl. Spolu so žalovaným v I. rade boli kupovať alkohol aj ostatní, ktorých uvádzal. Alkohol zaplatil žalovaný v I. rade sám a dal na to aj peniaze. Keďže vtedy bola už zima, žalovaný v I. rade mal pred bytovým domov v Y. zaparkované svoje motorové vozidlo a celá skupina si išla preto do tohto motorového vozidla sadnúť, vo vozidle sedeli štyria. V mot. vozidle si pustili kúrenie a hudbu a pili kúpený rum. Motorové vozidlo nemali naštartované. Keď všetci štyria vypili obidve fľaše, niekto z nich povedal, aby sa išli pozrieť do D. do mesta. Rum počas toho ako sedeli v aute pili všetci štyria. V súvislosti s cestou do D., ešte nebolo určené, že kto bude riadiť, ale ostatní sa žalovanému v I. rade zdali viacej opití ako bol on sám a z toho dôvodu šoféroval motorové vozidlo do D.. Riadiť motorové vozidlo chceli aj ostatní, avšak žalovaný v I. rade mal toto motorové vozidlo nové a bál sa oň, predpokladal, že do D. prídu v poriadku. Z Y. išli mot. vozidlom všetci štyria, išli smerom do D., mot. vozidlo šoféroval žalovaný v I. rade, W. C. sedel vedľa neho, ostatní E. a P. C. sedeli vzadu v mot. vozidle. Auto riadil žalovaný v I. rade cestou cez T. a odtiaľ

poľnou cestou smerom na D. ku D. rybníkom. V motorovom vozidle počúvali počas jazdy nahlas hudbu a bavili sa medzi sebou. Zrazu, bol to krátky okamih, boli v rybníku. Motorové vozidlo bolo otočené na strechu. Žalovaný v I. rade nevedel uviesť koľko bolo v rybníku vody, voda bola aj v interiéry mot. vozidla. Žalovaný v I. rade z mot. vozidla vyšiel von cez okno dverí vedľa šoféra. W. C. vyšiel taktiež z motorového vozidla cez okno spolujazdca. Žalovaný v I. rade si však nebol istý či nevyšiel priamo cez dvere. Ďalší dvaja spolujazdci zo zadnej strany nevyšli. Žalovaný v I. rade aj W. C. im chceli pomôcť, snažili sa otvoriť dvere - zadné dvere. Nepodarilo sa im otvoriť ani jedny zadné dvere. Dvere skúšali otvárať 10 - 15 minút, keď sa im to nepodarilo, išli potom na hlavnú cestu smerom do Y.. Podľa tvrdení žalovaného v I. rade sa títo pokúšali zastaviť nejaké mot. vozidlo, avšak nik im nezastavoval. Vtedy v okolí motorového vozidla neboli iný ľudia, mobil zostal v aute, žalovaný v I. rade nemal možnosť zavolať pomoc. Žalovaný v I. rade nevedel uviesť z akého dôvodu sa im nedarilo otvoriť ani jedny zadné dvere, na polícii žalovanému v I. rade povedali, že by sa im to aj tak nebolo podarilo, nakoľko tieto boli pokrivené. Dvere na mot. vozidle boli zrejme aj uzavreté nakoľko žalovaný v I. rade mal v aute zariadenie na uzamykaní dverí, potom ako mot. vozidlo dosiahne rýchlosť aspoň 40 km/hod. Žalovaný v I. rade ďalej uviedol, že pod vplyvom alkoholu boli všetci štyria v aute. Žalovaný v I. rade v tom čase vodičský preukaz nemal. Ostatní vedeli, že nemá vod. preukaz.
Táto udalosť na žalovaného v I. rade zapôsobila veľmi zle, chodil aj k psychiatrovi, nakoľko zosnulí boli jeho kamaráti. Stretávali sa predtým možno aj každý druhý deň, pokiaľ žalovaný v I. rade nebol v zamestnaní. To, že žalovaný v I. rade bol s TM. C. kamarát, podľa žalovaného v I. rade vedeli aj rod. príslušníci P. C.. Nevedel uviesť, koho bol nápad, aby mot. vozidlom niekam išli z Y., keď boli všetci opití. On mal otvorené okno na svojich dverách asi na 80%, nakoľko v mot. vozidle fajčil. Zadné okná neboli otvorené. Po nehode žalovaný v I. rade sa skúšal dostať do mot. vozidla a to na svojej strane vodiča cez okno na dverách, nakoľko tadiaľ sa dostal von, do vnútra sa mu nedalo dostať nakoľko sa musel nadýchnuť a ponoriť. Žalovaný v I. rade sa chcel dostať k ostatným spolujazdcom k zadnej časti mot. vozidla. Dostal sa však len po sedadlo vodiča. Potom sa musel vynoriť. Políciu a záchranku privolal W. C., nevedel kedy. Pred nehodou pracoval žalovaný v I. rade v B. vo firme W.. Príjem mal 650,- až 700,- eur netto. Vo výkone trestu pracuje a príjem má cca 13,- eur mesačne. Keď sa žalovaný v I. rade rozhodol šoférovať mot. vozidlo z Y. do D. pod vplyvom alkoholu ostatní spolujazdci reagovali tak, že uviedli, že „dobre“. O tom, kto bude šoférovať sa všetci dohadovali. Ostatní spolujazdci neprotestovali voči tomu, že žalovaný v I. rade nemal vod. preukaz. Žalovaný v I. rade sa spolu s tými tromi osobami často stretával a spolu požívali alkoholické nápoje. Po nehode spolujazdci, ktorí boli na zadných sedadlách zrejme ešte žili, predpokladal to z toho, že on túto nehody prežil ako aj jeho spolujazdec vedľa neho. Žalovaný v I. rade si nepamätal, či sa snažili dostať von, alebo že by sa v mot. vozidle po nehode hýbali. Nevedel ani presne, či pomoc volal W. C. alebo jeho mama. Žalovaný v I. rade si takisto myslel, že aj osoby vzadu boli pripútané bezpečnostným pásom, on ním bol pripútaný a nevedel sa vyjadriť k tomu, či W. C. bol pripútaný. Žalovaný v I. rade nevedel, či sa počas jazdy v mot. vozidle požíval alkohol, je ale toho názoru, že pred jazdou všetko vypili. Žalovaný v I. rade nemal vodičský preukaz z dôvodu, že najprv si kúpil mot. vozidlo a až následne sa prihlásil na vodičský kurz, na tento ešte nechodil a potom sa stala uvedená udalosť. Ani ostatné 3 osoby, ktoré vtedy boli v motorovom vozidle nemali vodičský preukaz.

12. Na pojednávaní dňa 01.06.2017 bola vypočutá svedkyňa P. C., ktorá uviedla, že žalobca v II. rade je jej brat, žalobkyňa v I. rade je jeho švagriná. Sú spolu každý deň. V deň keď sa stala uvedená udalosť, svedkyni telefonovala žalobkyňa v I. rade, keď čakala na polícii v Y.. Hneď za ňou na políciu dobehla. Žalobkyňa v I. rade kľačala na zemi a plakala a svedkyňa jej hovorila, že to nemusí byť pravda. Na polícii vtedy žalobkyni v I. rade mali povedať, že P. C. sa utopil. Potom spolu s príbuznými C. E. išli na rybníky v D.. Žalobkyňa v I. rade sa vtedy celá triasla a nedokázala z auta ani vystúpiť. Svedkyňa potom vyšla z motorového vozidla so žalobcom v II. rade a išli identifikovať P. C.. Keď P. C. pri identifikácii odkryli, žalobca v II. rade utrpel šok, svedkyni prišlo nevoľno. Stále tomu nemohli uveriť. Potom od rybníka išli všetci k matke svedkyni, k R. C., kde svedkyňa nevedela komu má skôr pomôcť, či žalobcovi v II. rade alebo žalobkyni v I. rade. Títo veľmi kričali t.j. plakali. Keď to povedali matke, tá odpadla. Museli volať záchranku pre ňu, aj pre žalobcov, privolaná záchranka im musela dať injekcie. Svedkyňa ďalej uviedla, že P. C. bol dobrý chlapec, mal pekný vzťah s rodičmi a taktiež aj s bratom C. C. aj so svojím synom S. C.. Po smrti P. C. sa jeho rodičia zmenili, žalobca v II. rade - je z neho troska, už so svedkyňou ani nekomunikuje, pozerá sa z okna, žalobcovia nerobia už ani Vianoce, nemajú ani stromček odkedy sa to stalo. Pred uvedenou udalosťou žalobca v II. rade nemal žiadne zdravotné problémy, nebol lekársky liečený. Svedkyňa uviedla, že si myslí, že P. C. nebol kamarát so žalovaným v I. rade, nakoľko svedkyňa s ním mala dobrý vzťah a vedela by o tom, myslí si, že bol kamarát s C. E.. So synovcom P. C. bola svedkyňa pred nehodou každý deň, nakoľko bývali v jednom vchode. S kamarátom C. E. najviacej

sedávali v Y. pri zámku aj s deťmi aj s manželkami. Veľa kamarátov nemal. V čase nehody bol P. C. vonku s C. E.. S nikým iným vonku nebol.

13. Na pojednávaní dňa 11.01.2018 bol vypočutá aj svedkyňa J. N., ktorá uviedla, že žalobkyňa v I. rade je jej svokra, žalobca v II. rade je jej svokor a žalobca v III. rade je jej švagor. Žalobcovia v IV. a V. rade sú jej synovia. S P. C. mladším manželstvo neuzatvorila. V čase nehody bývala svedkyňa s P. C. u svokry - žalobkyne v I. rade. O nehode sa dozvedela, tak, že volali z polície kvôli identifikácii osôb. P. C. mladší bol druh svedkyne. Poznali sa od jej 16 rokov a bývali u svokrovcov od jej 18 rokov. P. C. chodil do práce a keď prišiel z práce chodievali spolu so svedkyňou na prechádzku so synom, alebo čas trávili u nich doma alebo chodili na návštevu k mame svedkyne. Druh svedkyne P. C. prakticky nechodieval von a keď išiel tak s C. E.. Poznala pár jeho kamarátov, väčšinou to boli kamaráti z jeho rodiny, a väčšinou bol s ním jeho brat C. C.. Svedkyňa uviedla, že žalovaného v I. rade pozná, tento však s nimi nikdy nebol vonku. Do júna 2016 bývala svedkyňa u svokrovcov, potom keď mal ich syn C. N. (žalobca v V. rade) 3 mesiace odsťahovala sa svedkyňa s deťmi k svojej matke S. N.. Svedkyňa sa tak rozhodla z dôvodu, že to u svokrovcov nevedela psychicky zvládnuť, z dôvodu, že u svokrovcov bol neustále smútok, „nebolo s nimi veľmi do reči“, stále sa tam rozprávalo len o jednej téme a to o nehode, čo na ňu a jej synov zle vplývalo. Žalobcovia stále rozprávali o tom, prečo sa to stalo, prečo sa to stalo im. Nechodili už potom nikam, ani na návštevy, pričom boli stále doma zatvorení. Žalobcovia sa stále bavili o tom istom a to o druhovi svedkyne o P. C.. Keď teraz svedkyňa príde k žalobcom na návštevu, tí sú radi, že sa môžu potešiť s vnukmi, takže situácia u nich je o trochu lepšia. Od smrti P. C. sa u žalobcov Vianoce neslávia. Žalobca v II. rade sa, podľa svedkyne, po smrti svojho syna zmenil, stratil chuť do života, psychicky sa s tým nevie zmieriť. Zdravotný stav rodičov P. C. bol pred nehodou dobrý, po nehode začala mať žalobkyňa v I. rade zdravotné problémy a žalovaný v II. rade má psychické problémy. P. C. spolu s jeho bratom žalobcom v III. rade vychádzali dobre, všade spolu chodili a P. C. bol pre jeho brata vzor a to v chovaní a mal ho veľmi rád. Syn P. C.T. S. C. si na otca pamätá, aj keď bol vtedy veľmi malý, pamätá si, že spolu chodili na prechádzky. Svedkyňa mu nemôže vysvetliť, to čo sa stalo. Na Vianoce, keď má žalovaný v IV. rade darčeky pod stromčekom, tak sa pýta, že ktorý darček je od koho a má tam aj darček od jeho otca. C. N. - žalobca v 5. rade je synom P. C., a tento sa narodil až po jeho smrti. Svedkyňa s nimi teraz býva u svojej matky, jedná sa o byt prenajatý od mesta Y., 2 - izbový byt. Spolu s nimi tam býva matka svedkyne, jej dve sestry, a terajší manžel jej matky. S deťmi v byte má svedkyňa samostatnú izbu. P. C. mladší nebol, podľa svedkyne, kamarátom so žalovaným v I. rade, maximálne sa tak pozdravili. P. C. ml. asi 2 roky pracoval v C. v W. T., zárobok mal do 750,- eur mesačne. V čase uvedenej udalosti pracoval v W. B.. Zárobok mal okolo 600,- eur mesačne. Svedkyňa uviedla, že s P. C. bývali u svokrovcov z toho dôvodu, že si chceli našetriť na vlastné bývanie. Bývali preto u nich od roku 2014 do roku 2016. Predtým bývala svedkyňa u svojej matky a P. C. býval u svojich rodičov. V deň nehody okolo 11.30 hod., prišiel k žalobcom domov C. E. s tým, či P. C. mladší by nešiel s ním k lekárovi nakoľko bol PN a taktiež aj P. C. bol PN. Asi štvrte hodiny boli doma a potom sa P. C. naobedoval a odišli spolu s C. E. von a odvtedy ho už nevidela. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť k tomu, prečo sa potom stretol aj so žalovaným v I. rade. Nemala prístup na Facebooku na stránku P. C. ml. Pokiaľ bola s P.M. C.M. mladším vonku svedkyňa, žalovaný v I. rade s nimi nebol. Dňa 14.12.2015 t.j. deň kedy sa stala nehoda, svedkyňa vonku s P. C. nebola. Svedkyňa poznala všetkých kamarátov P. C. ml., ale nepoznala jeho občasných kamarátov, ako je žalovaný v I. rade. Svedkyňa nemá žiadneho priateľa, žije sama. Smrť P. C. mladšieho svedkyňa vnímala tak, že to bolo ťažké nakoľko mali spolu syna, boli stále spolu a mali sa radi. Keď bývali ešte u svokrovcov, svedkyňa otehotnela a čakali druhé dieťa. Svedkyňa uviedla, že s P. C. mali podanú žiadosť o pridelenie mestského bytu od mesta Y.. Svedkyňa si v tomto konaní neuplatnila nárok na nemajetkovú ujmu z toho dôvodu, že podľa jej názoru, najväčší nárok majú žalobcovia v I. a v II. rade a žalobcovia v IV. a v V. rade. Na záver svedkyňa uviedla, že pokiaľ by mal žalovaný v I. rade nejaký charakter, tak by bol prišiel za ňou s tým, že mu to je ľúto alebo, že by jej vysvetlil, že nedokázal pomôcť P. C., ale toto sa nestalo, možno v takom prípade, by mu možno vedela odpustiť, ale v takomto prípade nie. Svedkyňa nepovažuje za dostačujúce, že sa ospravedlnil dodatočne, možno v priebehu tohto konania, mal možnosť sa už ospravedlniť priamo jej alebo aj žalobcom.

14. Na pojednávaní dňa 11.01.2018 bola vypočutá svedkyňa I. L., ktorá uviedla, že žalovaný v I. rade je jej syn. Predtým ako išiel do výkonu trestu odňatia slobody tento býval u starej matky V. K., stretávali sa každý deň. Vzťah so synom, má svedkyňa dobrý, v čase, keď sa stala uvedená nehoda syn býval ešte u nej. Uvedená udalosť na syna vplývala podľa svedkyne, strašne, v dôsledku toho spával žalovaný v I. rade pri rozsvietenom svetle, mal taktiež na izbe otvorené dvere, kúpil si potom aj psa, aby ho trošku utíšil. Bolo to v dôsledku toho, že nechtiac zabil kamarátov. Žalovaný v I. rade zo začiatku vôbec nechcel

o celej udalosti rozprávať. Po čase o tom svedkyni aj rozprával, že všetci pili v aute, vedeli že nemá vodičský preukaz a tiež povedal že, niektorí z uvedených osôb povedali, že idú do D.. Žalovaný v I. rade sa podľa svedkyne tiež budil po nehode zo spania, kričal a nevedel kde je. Bola u nich aj TV Markíza a robila s ním rozhovor, čo naňho taktiež zle vplývalo. V tom čase bol žalovaný v I. rade zamestnaný, pracoval v C. a nejaký čas po tejto nehode bol PN nakoľko sa bál chodiť po vonku. Potom išiel do práce, aby prišiel na iné myšlienky a v práci ho nejaký človek - Š. Y. z Y. zbil a nadával mu do vrahov. Svedkyňa potom po syna musela ísť, nakoľko sa to stalo vtedy, keď žalovaný v I. rade išiel do nočnej zmeny. Svedkyňa uviedla, že žalovaný v I. rade je na tom zle stále po psychickej stránke. Svedkyňa nevedela, z akého dôvodu uvedená osoba syna zbila, tento človek pozná aj rodinu P. C. aj jej rodinu. C. E., W. C. a P. C. boli dobrí kamaráti žalovaného v I. rade. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že sa jej syn - žalovaný v I. rade, s uvedenými osobami stretáva. Rodina žalobcov na svedkyňu po nehode zazerá, nazývajú ju „vrahova mama“. P. C.T. mladší večne vysedával v Y. pred pohostinstvom G. B.. Takže si svedkyňa myslí, že nemal dobrý vzťah so svojou partnerkou. Žalovaný v I. rade svedkyni hovoril, že má obavu sa ísť osobne ospravedlniť rodine P. C., preto ju požiadal, či by pre neho napísala list, ktorý žalovaný v I. rade diktoval, tento list aj potom podpísal v liste bolo uvedené, že mu to je ľúto, že sa to nemalo stať, tieto listy podpísal a aj ich poslal, resp. hodil do schránky a to rod. E. a tiež aj C., bolo to asi 1 až 2 týždne po uvedenej nehode. Svedkyňa ďalej uviedla, že rodina C.Í.Q. na soc. sieťach voči nej a žalovanému v I. rade uverejnili vulgárne nadávky. Tieto samozrejme opätovali. Svedkyňa nevedela identifikovať, aké osoby to písali, bol to ale niekto z ich rodiny. P. C. mladšieho stretla svedkyňa veľa krát, P. C. mladší chodieval čakávať žalovaného v I. rade pred ich bytový dom. Svedkyňa vedela, že si žalovaný v I. rade kúpil auto, bolo to asi 2 mesiace predtým, ako sa stala nehoda. Po Vianociach sa chcel zapísať do autoškoly. Na tomto motorovom vozidle aj jazdil, svedkyňa o tom vedela. Niekedy šoféroval žalovaný v I. rade a niekedy aj jeho kamaráti. Svedkyňa vedela, že syn užíva marihuanu a takisto aj P. C. mladší a tiež C. E. a tiež aj W. C.. Svedkyňa však nevedela uviesť, či marihuanu užívali pri stretnutiach so žalovaným v I. rade, svedkyňa však vie, že užívali marihuanu aj mimo týchto stretnutí. P. C. niekoľkokrát videla sedieť pri pohostinstve pri B..

15. Na pojednávaní dňa 12.04.2018 bol vypočutý svedok E. X.. Ten uviedol, že žalobcov pozná. Boli to jeho susedia, nakoľko bývali na jednom poschodí. Svedok už teraz v Y. nebýva. Svedok poznal aj syna žalobcov P. C.. Poznal aj žalovaného v 1. rade. Mal s ním veľmi dobré vzťahy. Aj s rodinou C. mal svedok tiež dobré vzťahy. Keď sa stala nehoda, pri ktorej zomrel P. C., svedok vtedy ešte býval v Y. ako sused C.. Čo sa týka vzťahov žalovaného v 1. rade - I. L. a P. C. ml., títo boli kamaráti, chodili spolu von, občas s nimi tiež chodil von, chodili sa spolu zabávať a aj opíjať. Viacej pritom chodil so žalovaným v I. rade, nakoľko si boli vekovo bližší. So žalovaným v I. rade je svedok skutočne dobrý kamarát. Svedok poznal P. C. ml. bol to dobrý chlapec, poznal ho asi 7 rokov a žalovaného v I. rade ešte dlhšie. Stretávali sa 1 krát do týždňa alebo 2 krát. Žalovaný v I. rade spolu s P. C. ml. sa rozprávali o svojich rodinách a problémoch, boli kamaráti, no podľa svedka neboli však najlepší kamaráti. Svedok žalovanému v 1. rade písal listy do výkonu trestu, od neho mu listy neprišli. Keď sa stala uvedená udalosť, svedok išiel za žalovaným v I. rade k nemu domov, spolu ležali na posteli, počúvali hudbu, rozprávali sa a takto to bolo až kým pre žalovaného v I. rade neprišla polícia. Žalovaný v I. rade vtedy plakal, sem - tam niečo povedal, že ho to mrzí, hovoril že keby mohol tak sa s ním vymení, bol v šoku, tiež sa svedka pýtal, čo by urobil on. Žalovaný v 1. rade mu povedal až po tej udalosti, že si chce urobiť vodičský preukaz. Predtým mu takéto niečo nehovoril. Svedok mal vedomosť o tom, že vodičský preukaz nemá. Vzťah svedka s nebohým P. C., by svedok charakterizoval ako dobrý. Keď býval v Y., tak sa svedok väčšinou hádal doma s mamou a P. C. stretával pred činžiakom, keď fajčil. Dali si spolu pivo a rozprávali sa. P. C. na pohrebe nebol, nakoľko nechodí na pohreby. P. C. mal s rodičmi a bratom dobrý vzťah, občas sa pohádali, avšak podľa svedka „každý sa poháda.“ S P. C.T. sa okrem miesta pred činžiakom stretol aj pri pive u zámku v Y.W. na lavičkách, svedok mu predával playstation, boli spolu „huliť“ - fajčili marihuanu, bolo to 2 - 3 krát a možno častejšie. P. C. mal jedno dieťa. Svedok ich vídaval spolu so synom, avšak málo krát. Svedok chodieval von so žalovaným v I. rade pričom spolu so svedkom mali „svoje plány“.

16. Na pojednávaní dňa 12.04.2018 bola vypočutá svedkyňa X. E.. Svedkyňa uviedla, že rodinu C. pozná, žalobca v 2. rade je jej bratranec. Sú spolu každý deň, navštevujú sa, bývajú blízko seba. Rodina C. chodievala spolu aj so synom, nebohým P. C., ku svedkyni na návštevy počas víkendov a aj počas týždňa, keď mali voľno. Vzťahy medzi P. C. k rodičom a aj bratovi boli dobré. Nebohý P. C. sa navštevoval aj so synom svedkyne C. E.. Chodievali spolu von, keď mali voľno a tiež so svojimi manželkami. P. C. mal manželku J. N. a nebohý syn svedkyne mal manželku X. G.. Syn svedkyne mal jediného kamaráta a to P. C. ml. a s týmto často boli spolu. Svedkyňa nevedela o tom, že sa stretávali aj zo žalovaným v

I. rade. V čase keď sa stala nehoda, bolo to v pondelok ráno, svedkyňa povedala svojmu synovi, aby išiel jej manželovi pre lieky na žalúdok. Syn svedkyne vtedy išiel pre lieky a od tej doby ho už nevidela. Svedkyňa synovi stále telefonovala na mobil, kde je, a syn mal vypnutý mobil. Telefonovali mu od rána každú chvíľu. Potom večer okolo 23.30 hod. svedkyni žalobkyňa v I. rade telefonovala, že P. C. a C. E. sú v rybníku utopení. Svedkyňa spolu s manželom tomu nechceli veriť, až im na polícii v Y. potvrdili, že je to pravda. Svedkyňa s manželom boli z toho v šoku, boli na tom veľmi zle. Potom išli s policajtami k rybníku, bola tam rodina žalobcov. Žalovaného v 1. rade svedkyňa doteraz nevidela, tento ju nevyhľadal a neospravedlnil sa. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť prečo jej syn s nebohým P. C. boli v uvedenom aute počas nehody. Svedkyňa nepoznala kamarátov svojho syna a to len P. C.. Nevedela uviesť, či mal jej syn aj iných kamarátov. Rodinu žalovaného v 1. rade pozná, avšak jeho samotného nepozná.

17. Pri výsluchu obvineného (žalovaného v I. rade) dňa 15.02.2016 (č.l. 14-17 vyšetrovacieho spisu ČVS: M.-XXX/VYS-SI-XXXX M. v Skalici) žalovaný v I. rade uviedol, že v deň nehody t. j. 14.12.2015 sa v Y. stretol s P.Á. C., C. E. a W. C., kedy si títo kúpili v obchode Lidl dve fľaše rumu a spolu ich pili najskôr vonku a potom vnútri v aute žalovaného v I. rade na ulici O., kde bolo auto zaparkované, pred jeho domom. Žalovaný v I. rade uviedol, že P. C. chcel jeho auto vyskúšať, nakoľko ho mal žalovaný v I. rade kúpené asi pred mesiacom, no tento mu to nedovolil, lebo sa mu zdalo, že mal menovaný viac vypité ako on. Preto auto šoféroval do D. žalovaný v I. rade. Do D. išli všetci štyria smerom na T. a do D. chceli ísť zadnou cestou okolo rybníkov, nakoľko žalovaný v I. rade nechcel ísť po hlavnej ceste, pretože nemal vodičský preukaz a všetci v aute boli opití. Žalovaný v I. rade túto cestu poznal, nakoľko tadiaľ už išiel na bicykli prípadne tadiaľ išiel s inými kamarátmi. Žalovaný uviedol, že v aute hrala hlasno hudba a spolujazdci ho „hecovali“, aby pridal. Žalovaný v I. rade následne uviedol, že ako sa auto približovalo k rybníku, vedel že tam je ostrá zákruta, vošiel do nej v rýchlosti asi 60 km/h, zákruta ho prekvapila. Vozidlo sa snažil udržať na ceste, to sa mu nepodarilo a auto sa prevrátilo do vody. Žalovaný v I. rade si nepamätal ako sa dostal z vozidla, či dverami alebo oknom. Žalovaný ďalej uviedol, že sa spolu s W. C. snažili otvoriť dvere a pomôcť spolujazdcom, ktorí ostali v aute. Žalovaný v I. rade a ani svedok pri sebe nemali mobilné telefóny, tak spolu so svedkom W. C. odišli smerom na hlavnú cestu pre pomoc, no žiadne autá im nezastavili. Preto odišli pre pomoc do Y.. Žalovaný v I. rade prišiel ku svojim starým rodičom, pričom bol doma len jeho dedo. Tomu o celej udalosti nič nepovedal, prečo to nespravil nevedel uviesť. Na záver uviedol, že pred jazdou pil rum, počas jazdy ho nepil, nakoľko ho ešte pred jazdou celý dopili. Auto šoféroval iba žalovaný v I. rade. Celá udalosť mu je veľmi ľúto a moc toho ľutuje.

18. Pri výsluchu svedka W. C. dňa 17.03.2016 (č.l. 55-56 vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-XXX/VYS-SI-XXXX M. v Skalici) tento svedok uviedol, že v deň dopravnej nehody sa v Y. stretol so žalovaným v I. rade, P. C., C. E. a ešte ďalšími kamarátmi. Trocha pritom popíjali alkohol. Nakoľko bola v ten deň zima tak sa rozhodli, že si pôjdu sadnúť do auta žalovaného v I. rade, ktoré mal zaparkované pred domom na B., kde býval. V aute pili rum, ktorý si predtým kúpili v obchode Lidl, boli ho dve fľaše, jedna sedmička a jedna pollitrovka. Potom niekto navrhol, aby sa išli autom previesť, kto to navrhol svedok nevedel uviesť. Neskôr však autom odišli smerom do D.. Svedok uviedol, že auto šoféroval žalovaný v I. rade, vedľa vodiča bol P. C., za ním sedel svedok a za vodičom sedel C.Š. E.. Kade presne autom išli si svedok nepamätal nakoľko tie cesty nepozná. Ako došlo k dopravnej nehode si svedok nepamätal, bola to len chvíľka. Žalovaný v I. rade sa podľa svedka snažil auto ubrzdiť, no auto sa prevrátilo na bok a následne na strechu do vody. Svedok uviedol, že nebol pripútaný a z auta sa dostal cez okno na dverách na jeho strane. Či bol niekto iný v aute pripútaný nevedel svedok uviesť. Keď sa dostal von z auta tak svedok videl, ako z vodičovej strany cez okno vyšiel žalovaný v I. rade. Obaja sa potom auto snažili prevrátiť na kolesá, no to sa im nepodarilo. Následne sa obaja snažili cez okná hmatať vo vozidle, hlavne cez zadné okno. Svedok uviedol, že žalovaný v I. rade bol vo veľkom šoku, bolo to na ňom vidieť. Následne sa obaja vydali na pomoc na hlavnú cestu medzi D. a Y., kde sa snažili zastavovať autá, dokonca sa im stavali priamo do cesty, no nikto im nechcel zastaviť. Svedok aj žalovaný v I. rade sa vrátili do Y., každý išiel domov. Svedok doma povedal rodičom, čo sa stalo a aby zavolali políciu. Svedok sa následne prezliekol do suchých šiat, počkal na príchod polície a odišli späť na miesto nehody. Svedok ľutoval toho čo sa stalo a že nedokázal obetiam dopravnej nehody pomôcť. Zároveň svedok dodal, že celú cestu šoféroval žalovaný v I. rade, že sa počas cesty autom nikto s vodičom nevymenil.

19. V znaleckom posudku č. 24/2016 a č. 25/2016 vypracovaného znalcami MUDr. Denisom Valentom, PhD. a MUDr. Ľubomírom Mikulášom (č.l. 109 - 135 vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-XXX/VYS-SI-XXXX ORPZ v Skalici) je v odpovedi na otázku č. 4 na str. 129 znaleckého posudku konštatované, že presnou príčinou smrti P.Š. C. bolo zadusenie utopením. V odpovedi na otázku č. 5 na str.

129 znaleckého posudku je konštatované, že toxikologicko-chemickým vyšetrením bola vo vzorke krvi, odobratej pri pitve zistená prítomnosť ETANOLU v koncentrácii 3,05 g/kg (promile) a z pravej komory 2,87 g/kg (promile). Z uvedených koncentrácií je možné konštatovať, že menovaný P. C. pred smrťou požil väčšie množstvo alkoholických nápojov, ktoré mohli výraznejšie ovplyvniť jeho schopnosť konať. Podľa všeobecného delenia opitosti sa koncentrácia etanolu v krvi v koncentráciach od 2,87 do 3,05 g/kg pohybuje v rozmedzí od ťažkého stupňa opitosti až po intoxikáciu. Z ďalších výsledkov toxikologicko-chemických vyšetrení vyplýva, že P. C. bol v čase smrti ovplyvnený toxikologicky významnými cudzorodými látkami s možným toxickým pôsobením na organizmus. Vo vzorke krvi bola zistená prítomnosť kofeínu a karboxytetrahydrokanabinolu (THC-COOH) v koncentrácii 168 ng/ml, vo vzorke moču bola zistená prítomnosť kofeínu a karboxytetrahydrokanabinolu (THC-COOH) v koncentrácii 222 ng/ml. Iné toxikologicky významné cudzorodé aktívne látky (vrátane liečiv a iných metabolitov) vo vzorkách krvi a moču neboli dokázané. Prítomnosť kofeinu svedčí pre skutočnosť, že P. C. pred smrťou požil nápoj (kofola, cola, káva), prípadne potravinu obsahujúcu kofein. Prítomnosť karboxytetrahydrokanabinolu (THC-COOH) v koncentrácii 168 mg/ml svedčí pre skutočnosť, že menovaný pred smrťou pravdepodobne fajčil marihuanu. Ku samotnej koncentrácii sa nie je možné spoľahlivo vyjadriť, nakoľko u pravidelných konzumentov marihuany vzniká tolerancia na uvedenú návykovú látku. V odbornej literatúre je uvádzaná len terapeutická koncentrácia v rozmedzí 5 - 10 ng/ml.

20. Z rodného listu P. C. mal súd preukázané, že žalobcovia v I. a II. rade sú manželia a zároveň rodičmi vyššie uvedeného P.Á. C., L.. XX.XX.XXXX.

21. Z rodného listu S. C. a C. N. (č.l. 18 - 19) a rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 7Pc/5/2017-34 zo dňa 11.7.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.7.2017 mal súd preukázané, že žalobcovia v IV. a V. rade sú deťmi P. C.Í., L.. XX.XX.XXXX a matky J. N..

22. Z oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 03.04.2018 má súd preukázané, že žalobkyňa v I. rade je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 144,20 eur mesačne. V čase od januára 2015 doposiaľ nebola poberateľkou dávok nemocenských, úrazových, garančných alebo dávok v nezamestnanosti. Súd má takisto preukázané, že žalobca v II. rade nie je toho času evidovaný v databáze poistencov a v čase od januára 2015 doposiaľ nebola poberateľkou dávok nemocenských, úrazových, garančných alebo dávok v nezamestnanosti.

23. Z priložených kópií lekárskych správ od psychiatričky MUDr. Silvie Radó má súd preukázané, že žalobkyňa v I. rade navštívila ambulanciu uvedenej psychiatričky dňa 18.6.2016, 08.08.2016, dňa 13.07.2016, dňa 10.04.2017 a ďalej v mesiaci 4/2018 v súvislosti s udalosťou - úmrtím syna.
Žalobca v II. rade navštívil tú istú psychiatričku MUDr. Silviu Radó v dňoch 18.05.2016 a 01.02.2017 v súvislosti s udalosťou - úmrtím syna.

24. Z lekárskej správy od psychiatričky MUDr. Silvii Radó (č.l. 180) má súd preukázané, že žalobkyňa v I. rade sa lieči v ambulancii uvedenej psychiatričky od augusta 2016 pre úzkostnú a depresívnu symptomatiku v súvislosti s tragickou udalosťou v rodine, posledná kontrola bola v apríli 2018.

25. Z lekárskej správy od psychiatričky MUDr. Silvii Radó (č.l. 180) má súd preukázané, že žalobca v II. rade sa lieči v ambulancii uvedenej psychiatričky od augusta 2016 pre úzkostnú a depresívnu symptomatiku v súvislosti s tragickou udalosťou v rodine. V marci 2017 liečbu prerušil, dostavil sa znovu v novembri 2017, posledná kontrola bola v januári 2018.

26. Z priloženej kópie Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti má súd preukázané, že pracovná neschopnosť žalobcu v II. rade trvala od 31.01.2017, následne do 28.02.2017 ako aj ku dňu 31.03.2017. Z ďalšej priloženej kópie Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti má súd preukázané, že pracovná neschopnosť žalobcu v II. rade trvala od 05.02.2018 až do dňa 26.06.2018.

27. Z poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2015 (č.l. 270-271 vyšet. spisu) vyplýva, že motorové vozidlo Renault Megane bolo poistené na zodpovednosť za škodu u žalovaného v II. rade.

28. Podľa § 11 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

29. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

30. Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

31. Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

32. Podľa § 15 OZ, po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jeho osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom.

33. Podľa § 822 a 823 Občianskeho zákonníka z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poistiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá. Náhradu platí poistiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poistiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

34. Podľa § 2 písm. g), h), i) Zák. č. 381/2001 Z.z.
g) poškodeným je ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona,
h) škodovou udalosťou je skutočnosť, ktorá môže byť dôvodom vzniku práv poškodeného na plnenie poisťovateľa alebo kancelárie,
i) poistnou udalosťou vznik povinnosti poisťovateľa alebo kancelárie nahradiť vzniknutú škodu,

35. Podľa § 3 ods. 1 Zák. č. 381/2001 Z.z. povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, 6a) v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má nájomca.

36. Podľa § 4 Zák. č. 381/2001 Z.z.
(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.
(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu
a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
d) ušlého zisku.
(3) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom 6b) uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

(4) Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.
(5) Ak ide o škodu spôsobenú prevádzkou tuzemského motorového vozidla na území iného členského štátu, poškodenému sa poskytne poistné plnenie v rozsahu poistenia zodpovednosti podľa právnych predpisov členského štátu, na ktorého území bola škoda spôsobená, ak sa podľa tohto zákona alebo na základe poistnej zmluvy neposkytuje poistné plnenie v širšom rozsahu.
(6) Na škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla občanovi členského štátu na území cudzieho štátu, v ktorom nepôsobí príslušná kancelária poisťovateľov, počas jeho cesty z územia jedného členského štátu na územie iného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy členského štátu, na ktorého území sa motorové vozidlo spravidla nachádza.
37. Podľa § 7 Zák. č. 381/2001 Z.z.
(1) Limit poistného plnenia je najvyššia hranica poistného plnenia poisťovateľa pri jednej škodovej udalosti. Limity poistného plnenia musia byť uvedené v poistnej zmluve.

(2) Ak tento zákon neustanovuje inak, limit poistného plnenia z jednej škodovej udalosti musí byť najmenej
a) 5 000 000 EUR za škodu podľa § 4 ods. 2 písm. a) a náklady podľa § 4 ods. 3 bez ohľadu na počet zranených alebo usmrtených,
b) 1 000 000 EUR za škodu podľa § 4 ods. 2 písm. b) až d) bez ohľadu na počet poškodených.

(3) Ak je súčet nárokov viacerých poškodených vyšší ako limit poistného plnenia podľa odseku 2 písm. a) alebo písm. b) alebo poistnej zmluvy, poistné plnenie sa každému z nich znižuje v pomere limitu poistného plnenia k súčtu nárokov všetkých poškodených.

38. Podľa § 12 ods. 1 písm. a) Zák. č. 381/2001 Z.z.
(1) Poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak
a) spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky,

39. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v sporovom konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci strany sporu, ktorá nesplnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otázku splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd vychádza len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany. Povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005).

40. Predmetom konania je ochrana osobnosti žalobcov a s tým súvisiaci nárok žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 O.Z. Žalobcovia sú preto povinní dôkazmi preukázať, že sú naplnené zákonné podmienky na náhradu ich nemajetkovej ujmy v peniazoch, a aká je závažnosť vzniknutej ujmy a aké sú okolnosti, za ktorých k porušeniu ich práva došlo a to v súvislosti s preukázaním okolností odôvodňujúcich výšku požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 3 O.Z.

41. Predmetom ochrany podľa citovaných ustanovení sú imateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka. Na tieto imateriálne hodnoty (stránky) ľudskej osobnosti, akými sú napríklad meno, česť, dôstojnosť, súkromie, telesná integrita a pod. sa v občianskom práve viažu osobitné práva. Vzhľadom na to, že ide o výsostne osobnostné stránky patriace každej fyzickej osobe, jedná sa osobnostné práva. Špecifickosť osobnostných práv spočíva v ich osobitnom objekte, na ktorý sa vzťahuj, resp. ktorý je ich nositeľom, t.j. na človeka. Predmetom ochrany je osobnosť fyzickej osoby v jej celistvosti. Čiastkové osobnostné práva sú preto chránené len v rámci celkovej ochrany osobnosti. Preto aj výpočet jednotlivých čiastkových osobnostných práv v § 11, ktoré vytvárajú jednotné, základné osobnostné práva, je len demonštratívny.

42. Zákon poskytuje ochranu predovšetkým životu a zdraviu fyzickej osoby. Nikto nemôže zasiahnuť do telesnej či psychickej integrity fyzickej osoby a každý sa musí zdržať konania, ktorým by mohol ohroziť jej život alebo zdravie. Na uplatnenie práva na ochranu osobnosti je aktívne legitimovaná vždy tá fyzická osoba, voči osobnosti ktorej neoprávnený zásah smeroval a ktorej mohol ujmu spôsobiť. Osobnostné práva patria iba konkrétnej fyzickej osobe a trvajú počas jej života. Nie sú predmetom dedenia. Podľa § 15 O.Z. po smrti fyzickej osoby právo na ochranu jeho osobnosti patrí manželovi a deťom, pokiaľ ich niet, jeho rodičom. Ide o osobitné právo v zákone taxatívne uvedených osôb, ktoré sa neviaže na dedenie.

43. Ustanovenie § 13 O.Z. obsahuje významné prostriedky ochrany osobnostných práv. Ich použitie nie je viazané na podmienku zavinenia pôvodcu zásahu, pretože ide o prípad objektívnej zodpovednosti.

44. Všeobecnou podmienkou uplatnenia ochrany podľa tohto ustanovenia je, že ide o závažnejší zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti, ktorý je objektívne spôsobilý fyzickej osobe privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti. Súdna prax rozlišuje 3 prostriedky ochrany osobnostných práv. A to 1. návrh na upustenie od neoprávnených zásahov (negatórna žaloba), 2. návrh na odstránenie následkov už uskutočnených zásahov (reštitučná žaloba), 3. návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia (satisfakčná žaloba). Uvedené špeciálne prostriedky súdnej ochrany osobnostných práv sa podľa jednotlivých okolností konkrétneho prípadu môžu uplatniť samostatne alebo kumulatívne (ak si to vyžaduje ich účel). Zo žaloby žalobcov je zrejmé, že sa jedná o satisfakčnú žalobu, a to so zreteľom na to, že zásah do ich osobnostných práv ako rodičov nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu.

45. Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvôľou. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnuť pritom na dve hľadiská, a to na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo a to ako na strane navrhovateľov, tak aj na strane odporcu. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkami spravodlivosti, pričom slovenský právny poriadok nepozná minimálnu ani maximálnu hranicu výšky finančného zadosťučinenia.

46. Spôsob odstránenia následkov zásahu do osobnostných práv môže byť rozdielny podľa povahy veci, najmä podľa druhu zásahu do práva na ochranu osobnosti a podľa okolností, za ktorých k zásahu došlo. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 OZ musí mať súd preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa ustanovenia podľa § 13 ods. 1 OZ a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých navrhovateľom vzhľadom na postavenie navrhovateľov v rodine a spoločnosti.

47. Súd je v občianskom súdnom konaní viazaný vždy rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, ale musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesených v trestnom konaní a dbať na to, aby sa s nimi nedostal do rozporu. Z rozsudku v trestnej veci vednej na Okresnom súde Skalica č. k. 6T/158/2016 a vyplynulo, že žalovaný v I. rade bol právoplatne uznaný vinným zo spôsobenia dopravnej nehody, ktorou dňa 14.12.2015 spôsobil smrť P. C. (nar. XX.XX.XXXX), porušením ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) a písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov spôsobil dopravnú nehodu, čím porušil pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom podľa § 137 ods. 2 písm. a) a písm. p) citovaného zákona a inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 a ods. 5 Tr. zákona.

48. V danom prípade takto nepochybne došlo k zásahu do osobnostných práv rodiny nebohého P. C., ako aj do osobnostných práv členov jeho rodiny v tej najhoršej možnej intenzite, keď zásah nie je možné

odčiniť len ospravedlnením, či prinavrátením do pôvodného stavu v súvislosti s usmrtením osoby P. C.. V rámci náhrady škody sa odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody (ako poškodeným), za ktorú možno priznať náhradu (zadosťučinenie) peňažnou formou podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka - ktorú v širšom ponímaní treba považovať za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z.

49. Ochrana osobnosti, tak ako je koncipovaná v ustanoveniach § 11 - 16 OZ je určitým rozvedením všeobecnej úpravy zakotvenej v Listine základných práv a slobôd. Smrť poškodeného je však situácia, keď je z hľadiska pozostalých trestno-právna ochrana nedostatočná, rovnako ako klasická občianskoprávna ochrana prostredníctvom náhrady škody.

50. Podľa § 13 má fyzická osoba právo hlavne domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, aby boli odstránené následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Ak sa vzchádza z § 11 ako generálnej klauzuly, potom demoštratívny výpočet v § 13 (slovo „najmä“) umožňuje domáhať sa aj primeraného zadosťučinenia za neoprávnený zásah do života a zdravia. Všeobecne platí, že spôsob ochrany osobnosti musí byť primeraný povahe zásahu, pričom nutnosťou je stanoviť mieru závažnosti zásahu. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom či inom prostredí fyzickej osoby. Túto mieru treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je síce predmetom voľnej úvahy súdu, nie však jeho nepreskúmateľnou ľubovôľou. Súd musí vždy vychádzať z riadne zisteného skutkového stavu a na základe neho založiť svoje rozhodnutie na celkom konkrétnych a preskúmateľných hľadiskách a dôkazoch.

51. Samotná závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je jediným a výlučným kritériom pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení tejto výšky súd musí prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Tieto okolnosti môžu byť významné tak u osoby postihnutej, ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila. Z ustanovenia § 13 vyplýva, že ak môže byť vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti postihnutej fyzickej osoby primerane vyvážená niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia, poskytnutie príslušnej morálnej satisfakcie treba uprednostniť. Len v tých prípadoch, kde došlo k porušeniu osobnostných práv v značnej miere a kde intenzita tohto zásahu nie je primerane napraviteľná inými právnymi prostriedkami, treba považovať za opodstatnené a spravodlivé priznanie zadosťučinenia v peniazoch. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka taxatívne stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať ex offo. Sú to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Pritom závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Skutočnosť, že ustanovenie § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka ukladá súdu výslovne prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, vedie k záveru, že sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia je možné (dokonca nevyhnutné) v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, aby tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie.

52. Podľa § 15 ods. 1 zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Pri uplatňovaní nárokov z náhrady škody platí zásada, že poškodený musí uplatniť svoje právo voči tomu, kto za škodu zodpovedá, t.j. voči poistenému. Poistiteľ plní poškodenému namiesto poisteného. Iba výnimočne má poškodený priame právo na náhradu škody voči poistiteľovi, a to ak tak ustanovujú osobitné predpisy. Takýmto osobitným predpisom je aj zákon o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorý v § 15 stanovuje, že poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Poškodený tak môže náhradu škody spôsobenú

prevádzkou motorového vozidla požadovať buď od poisteného škodcu, alebo od poisťovateľa. Voľba je výlučne na oprávnenej osobe. Ide teda o situáciu, keď jeden subjekt má nárok na to isté plnenie proti dvom subjektom, pričom proti každému z nich z iného právneho dôvodu, proti škodcovi ide o nárok z titulu náhrady škody, proti jeho poisťovateľovi ide o osobitné právo na plnenie založené všeobecným právnym predpisom. Pokiaľ by sa žalobcovia rozhodli uplatniť si nárok výlučne voči jednému zo žalovaných, je to ich výlučná kompetencia pri vedení sporu a len dominus litis môže rozhodnúť o tom, v akom postavení jednotliví účastníci budú vystupovať. Podľa rozhodnutia Súdneho dvoru EÚ (rozsudok Haasová, C-22/12) pod pojmom ujma na zdraví sa má rozumieť akákoľvek ujma, ak jej náhrada vyplýva na základe zodpovednosti poisteného za škodu z vnútroštátneho práva uplatniteľného v danom spore, ktorá bola spôsobená zásahom do osobnej integrity, čo zahŕňa tak fyzickú, ako aj psychickú traumu. Medzi škody, ktoré sa musia z povinného zmluvného poistenia nahradiť v súlade s prvou, druhou a treťou smernicou, patrí aj nemajetková ujma, ak možno náhradu tejto ujmy požadovať podľa vnútroštátneho práva. Keďže motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda, v dôsledku ktorej zomrel P. C. ml. bolo poistené žalovaným v II. rade. Preto v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 Zák. č. 381/2001 Z.z. aj žalovaný v II. rade je povinný uhradiť nároky žalobcov na úhradu nemajetkovej ujmy a to popri žalovanom v I. rade.

53. Rodina nie je významná len pre deti, má zmysel aj pre rodičov, keď dospelému umožňuje presiahnuť horizont vlastného života. Je priestorom, kde možno najprirodzenejším a najintenzívnejším spôsobom uspokojovať nevyhnutné psychické potreby dieťaťa. Je teda „modelom medziľudských vzťahov“, ktoré si dieťa prenáša do života a na základe ktorých ich bude hodnotiť.

54. Priznanie nemajetkovej ujmy nie je reparáciou. Je nespochybniteľné, že žiadna priznaná suma nenahradí žalobcom v I. a II. rade syna, žalobcovi v III. rade brata a žalobcom v IV. a V. rade otca, no môže zmierniť následky vzniknutej nemajetkovej ujmy.
V danom prípade rodine žalobcov nespochybniteľne vznikla nenapraviteľná ujma - strata člena rodiny P. C.. Členovia rodiny rodičia - deti sa riadia ustálenými vzormi správania sa, každý člen rodiny plnil určitú sociálnu úlohu. Rodina je prostredie, s ktorým sú ľudia najviac spätí, výrazne členov rodiny ovplyvňuje a členovia rodiny ovplyvňujú rodinu ako takú. Rodina vytvára vlastné kultúrne prostredie, ktoré formuje osobnosť detí. Ale je aj obrazom doby a jej politických, sociálnych, ekonomických, kultúrnych, ekologických a iných podmienok a zásad. Rodina realizuje spoločenskú kontrolu nad svojimi príslušníkmi, zaisťuje rovnováhu medzi emocionálnymi potrebami svojich členov. Vzhľadom na úmrtie P. C. už rodina žalobcov v úplnom zložení neuspokojí potreby rodičovskej a synovskej lásky, bezpečia (tvorba zázemia), neuspokojí základné emocionálne potreby jej členov.

55. Vzhľadom na uvedené je súd názoru, že právo žalobcov na ich súkromný a rodinný život bolo narušené závažným spôsobom, pričom vzhľadom na charakter zásahu (spôsobenie smrti) je vylúčené domáhať sa morálneho zadosťučinenia v zmysle § 13 ods. 1 OZ a teda je dôvodné domáhať sa zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

56. U žalobcov v 1. a v 2. rade, ako rodičov P. C., ku strate syna došlo vo veku 47 a 44, t.j. keď je už menšia pravdepodobnosť mať ďalšieho potomka. Syn pre žalobcov znamenal v tom období okrem vlastného dieťaťa už aj osobu (syn mal 25 rokov), s ktorou sa môžu rozprávať o životných situáciách a perspektívne im mal byť oporou v starobe (takto jeho stratu určite aj cítili). O závažnosti prežívanej situácie svedčí aj skutočnosť, že obidvaja museli vyhľadať po úmrtí syna aj odbornú lekársku pomoc z dôvodu liečenia úzkostnej a depresívnej symptomatiky a to od augusta 2016 fakticky až doteraz, ktorá skutočnosť vyplýva z lekárskych oznámení. Žalobcovia v 1. a 2. rade si syna stále pripomínajú, ešte stále v súvislosti s jeho úmrtím nedokážu prežívať radosť z iných stránok ich života, neoslavujú sviatky, čo vyplýva z ich výpovede, a tiež z výpovede svedkov P. C. sa J. N.. Je preto potrebné prihliadať aj na traumu a pocity rodiča, ktorý prežije svoje dieťa.
Súd však prihliadal aj na skutočnosť, že žalobcovia v 1. a 2. rade majú ešte ďalšieho syna - žalobcu v 3. rade (vtedy vo veku 14 rokov), ktorý môže sčasti zmierniť ich bolesť súvisiacu so stratou prvorodeného syna, taktiež ako aj ich vnukovia S. C. a C. N., ktorí sú synmi nebohého.
Súd taktiež prihliadal na skutočnosť, že P. C. bol vo veku dospelosti a už mal svoju vlastnú rodinu, t.j. syna S. - vnuka žalobcov v 1. a 2. rade, pričom v čase jeho smrti bola jeho partnerka tehotná a očakávala narodenie jeho druhého syna. Tým sa menili priame vzťahy rodič - dieťa (výchova, starostlivosť, silná citová väzba, zodpovednosť) medzi žalobcami v 1. a 2. rade a ich synom P. a rozrastali sa o vzťahy k jeho rodine (deťom a družke). Taktiež bolo potvrdené výpoveďou svedkov I. L. a E. X., že rodičia už

nemali prehľad o tom, s kým sa ich syn kamaráti, ako trávi svoj voľný čas a s kým sa chodí zabávať a či konzumuje alkohol a marihuanu. Na základe uvedeného je súd názoru, že u žalobcov v 1. a 2. rade by mala byť nemajetková ujma v sume 10.000 eur pre každého.

57. Čo sa týka žalobcu v 3. rade - brata nebohého P. C., súd prihliadal na skutočnosť, že smrťou P. C. sa pretrhla väzba žalobcu v 3. rade k staršiemu bratovi, kamarátovi prípadne k vzoru, ktorým bývajú starší súrodenci.
Súd však taktiež prihliadal na skutočnosť, že P. C. bol vo veku dospelosti a už mal svoju vlastnú rodinu, t.j. syna S. C., pričom v čase jeho smrti bola jeho partnerka tehotná a očakávala narodenie jeho druhého syna. Tým sa menili na intenzite vzťahy súrodencov (kamarátstvo, citová väzba) medzi žalobcom v 3. rade a P. C. a premieňali sa postupne na vzťahy P. C. k jeho rodine (deťom a družke).
Na základe uvedeného je súd názoru, že u žalobcu v 3. rade by mala byť nemajetková ujma v sume 5.000 eur.

58. Čo sa týka žalobcov v 4. a 5. rade - synov nebohého P. C., smrťou ich otca sa pretrhla medzi nimi väzba otec - synovia, teda potomkovia P. C. prišli o svojho otca a to na celý život. Vo vzťahu k žalobcom v 4. a 5. rade ich rodina (deti, matka a otec) už nebude v dôsledku smrti otca spĺňať svoju funkciu - výchovnú, ekonomickú, prípadne ochrannú a emocionálnu. Ich vzťahy sa ešte len mali začať formovať vzhľadom k malému veku žalobcov v 4. a 5. rade. Deti tak boli navždy ochudobnené o rodičovskú lásku, bezpečie (tvorba zázemia), istotu a základné emocionálne potreby.
Na základe uvedeného je súd názoru, že u žalobcov v 4. a 5. rade by mala byť nemajetková ujma v plnej uplatňovanej sume 20.000 eur.

59. Následne súd v zmysle § 13 ods. 3 OZ, pri výške výšku náhrady prihliadal aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva žalobcov došlo. Súd bral do úvahy aj skutočnosť, že ku vzniku závažných následkov predmetnej udalosti do určitej miery prispel aj nebohý P. C., L.. XX.XX.XXXX. Tento spolu s ďalšími osobami dňa 14.12.2015 požíval alkohol a následne spolu s ďalšími osobami (W. C., C. E. a žalovaný v 1. rade) si sadol do motorového vozidla, kde pokračovali v konzumácii alkoholu. Zo znaleckého posudku vypracovaného v rámci trestného stíhania vyplynulo, že P. C. bol vo vysokom štádiu opitosti a že v ten deň užil aj marihuanu, a bol aj pod vplyvom marihuany. Nachádzal sa pritom v motorovom vozidle, v ktorom sa spolu s ostatnými prítomnými zabávali a požívali alkohol a musel si byť vedomý toho, že v rámci zábavy niekto z prítomných môže motorové vozidlo naštartovať a jazdiť s ním. Musel vedieť, že každý z prítomných bol pod vplyvom alkoholu, nakoľko s každým z nich spoločne v motorovom vozidle konzumoval alkohol. Pokiaľ následne žalovaný v 1. rade motorové vozidlo naštartoval a jazdil s ním smerom do D., P. C. neodmietal zotrvať v motorovom vozidle napriek tomu, že všetky osoby v motorovom vozidle boli pod vplyvom alkoholu, vrátane osoby, ktorá motorové vozidlo viedla. Táto skutočnosť vyplýva z výpovede žalovaného v 1. rade a tiež z výpovede svedka W. C. v rámci trestného stíhania, ktorí o takejto skutočnosti vypovedali. Žalobcovia nepreukázali dôkazmi, že by P. C. sa domáhal vystúpenia z motorového vozidla, že by žiadal aby nejazdili predmetným motorové vozidlo vedeným žalovaným v 1. rade, resp. nepreukázali, že by P. C. nevedel, že vodič motorového vozidla nie je pod vplyvom alkoholu, resp. že by P. C. nevedel, že vodič naviac nemá ani vodičský preukaz.

60. Toto konanie P. C. súd vyhodnotil ako značne nezodpovedné a toto konania do určitej miery viedlo aj k tak závažným následkom. Toto konanie sa dá vyhodnotiť ako určité spoluzavinenie v súvislosti so vzniknutým následkom. Je to z dôvodu, že niečo také by sa nestalo, pokiaľ by odmietol viesť sa v motorovom vozidle, ktoré šoféruje osoba pod vplyvom alkoholu, a taktiež je možné, že pokiaľ by nebol P. C. pod vplyvom alkoholu a marihuany, bol by schopný sa z havarovaného motorového vozidla dostať. Túto mieru určitého zavinenia súd vyhodnotil na 25 %. V súvislosti s tým potom súd o 25% znížil výšku nemajetkovej ujmy uvádzanej v bodoch 55, 56 a 57 rozsudku.

61. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd priznal žalobkyni v I. rade a žalobcovi v II. rade každému sumu 7.500,- eur (10.000 eur - 2.500 eur, t.j. 25 %), žalobcovi v III. rade sumu 3.750,- eur (5.000 eur - 1.250 eur, t.j. 25 %) a žalobcom v IV. a v V. rade priznal obom zhodne sumu 15.000,- eur (20.000 eur - 5.000 eur, t.j. 25 %) titulom finančného zadosťučinenia a vo zvyšku súd žalobu zamietol. Súd nárok žalobcov priznal voči žalovanému v I. rade a tiež voči žalovanému v II. rade, keďže žalovaný v II. rade v danom prípade neuznáva svoju povinnosť plniť za žalovaného v I. rade. Pri určení výšky priznanej nemajetkovej ujmy súd zohľadnil jednak závažnosť ujmy, okolnosti, ktoré mali vplyv na vznik nemajetkovej ujmy, mieru a závažnosť zavinenia žalovaného v I. rade ako aj mieru zavinenia zosnulého

P. C. a v neposlednom rade aj to, v akej miere by mohla v konkrétnom prípade vo vzťahu k dotknutým osobám uvedená satisfakcia pôsobiť na zmiernenie následkov zásahu.
Súd je názoru, že výška finančného zadosťučinenia, ktorá bola priznaná súdom, je postačujúca a primeraná vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj závažnosť zásahu do nemajetkovej sféry.

62. Podľa § 255 ods. 1 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

64. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

65. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadnej strane nepriznal nárok na náhradu trov konania. Žalobcovia celkovo uplatňovali na nároku sumu 100.000 eur, súd im priznal celkovo sumu 48.750 eur (úspech v spore 48,75 % oproti neúspechu 51,25 %, čistý neúspech 2,5 %), pričom o ich nároku súd rozhodoval na základe vlastnej úvahy zohľadňujúcej skutkové okolnosti prípadu. Keďže úspech každej strany je fakticky v jednej polovici, súd nepriznal žiadnej strane nárok na náhradu trov konania.

66. O povinnosti žalovaných v I. a II. rade na zaplatenie súdneho poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Žalobcovi sú v konaní o priznanie nemajetkovej ujmy od poplatku oslobodení podľa § 4 ods. 2 písm. i/ cit. zák., a keďže súd ich žalobe vyhovel v rozsahu celkovo 48.750 eur, žalovaní I. a II. rade ako neúspešní účastníci konania sú povinní zaplatiť súdny poplatok za žalobu. Výška súdneho poplatku sa odvíja od priznanej sumy a podľa položky 1a/ Sadzobníka súdnych poplatkov je potom súdny poplatok 6 % z priznanej sumy, t.j. zo 48.750,- eur. Súdny poplatok je preto 2.925,- eur.

67. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku
na Okresný súd Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. (§ 29 prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z.).